VLS 3

Časopis zaměstnanců
Vojenských lesů a statků ČR, s. p.

ročník VII ■ září 2012

ČESKÉ MYSLIVECKÉ VÁNOCE

RUDOLFINUM

Hlavní partner koncertu VLS ČR, s.p. vás zve do Rudolfina na vánoční setkání se starou a současnou loveckou hudbou a vánočními koledami v podání trubačů z Klubu trubačů ČMMJ, Loveckého tria Praha a jejich hostů

DVOŘÁKOVA SÍŇ

2. prosinec 2012 od 11.00 hod.

Vstupenky objednávejte u Reklamedit s.r.o. on www.myslivci.cz, tel 257 712 287. Pro hromadné objednávky z jednotlivých úvizí VLS poskytujeme slevu 50 Kč na každou objednanou vstupenku. Vstupné: 400–600 Kč.

Pořadatelé koncertu:

myslivost

LOVECKÉ TRIO PRAHA

Slovo má...

Ing. JIŘÍ NOVÁK

Výrobní náměstek ředitele VLS ČR, s. p.

Milí čtenáři, vážené kolegyně, kolegové,

podzimní měsíc, ve kterém vychází aktuální číslo našeho časopisu, je typickým časem plnění povinností na úseku myslivosti, kdy začíná jedno z nejhezčích období roku z pohledu lesníka a myslivce tj. doba říje vysoké zvěře. Myslivost však není jen radostí, ale její naplňování nás provází intenzivně v průběhu zbylých měsíců roku, napříč všemi divizemi podniku.

Nicméně rád bych zhodnotil dosavadní průběh roku z pohledu lesníka a z pozice výrobního náměstka VLS ČR, s. p. Dosavadní průběh roku byl pro nás lesníky mimořádně příznivý z pohledu klimatických vlivů (mimo divize Lipník, která je již několik let soustavně poškozována biotickými a abiotickými činiteli a je malá naděje, že se stav lesních ekosystémů bude revitalizovat), kdy skoro 40 % objemu těžby bylo realizováno na sněhové pokrývce s minimem podvýrobních úprav a realizační ceny dodaných sortimentů byly na vysoké úrovni, což se projevilo na HV firmy.

Z pohledu obchodu vstoupil podnik do období nových rámcových kupních smluv (RKS), uzavřených pro období 2012 – 14 s ověřenými partnery z minulých kalamitních a pokalamitních krizových let. RKS byly uzavřeny v době kulminující poptávky a se zajímavými podmínkami pro VLS. Kromě obvyklých smluvních vztahů byl dán větší prostor veřejným trhům (10% celkového objemu), a to jak prodejem dříví na komoditní burze, novým prodejem hotových sortimentů elektronickými aukcemi, který se ukázal, jako vhodný způsob pro menší odběratele v regionech, tak i prodejem dříví na „nastojato“ formou aukcí. Tyto alternativní formy prodeje si postupně získávají své zákazníky a podle míry jejich úspěšnosti a výhodnosti v nich budeme do budoucna pokračovat.

Závěrem příspěvku bych se rád zmínil o činnosti SLŠ (správa lesních školek), která si v I. pololetí udržela vysoký standard, kdy dodala odběratelům více jak 7 mil. ks prostokořenných sazenic, hlavně však našim divizím. Velmi komplikované klimatické podmínky v druhé polovině května, však na rozdíl od zimy, neměly významný vliv pro jednotlivé školkařské provozy. V tomto období byla také dokončena investice a zahájen zkušební provoz foliových krytů včetně venkovních ploch pro pěstování krytokořenného sadebního materiálu na vzduchovém polštáři. Tato moderní perspektivní technologie pěstování reprodukčního materiálu řadí podnik mezi podniky s moderním školkařským provozem. Jejich očekávaná produkce se však zásadně do budoucna promítne do projektové činnosti jednotlivých divizí, neboť značný podíl obnovy lesa se přesune do období konce léta a začátku podzimu, tedy do období v úvodu zmiňovaného období lovu a loveckých povinností.

Závěrem bych rád nám všem popřál úspěšné dokončení lesnického roku a „Lovu zdar „ do lovecké sezony.

OBSAH

Slovo má	1
Lesnický den v Ralsku	2
Význačné trofeje u honiteb VLS ČR, s. p.	4
Pohár VLS 2012	5
Zajímavosti ze života čápů černých	8
Managementové práce	12
Barváři u VLS ČR, s. p.	14
Cesar z Novodomských bažin a Komár	20
Rychlost sklizně II.	22
Národní soutěže mysliveckých trubačů	26
Otevření rozhledny	28
Ptačí oblasti u VLS ČR, s. p. III.	30
Geometrický střed ČSSR	32
Bývalý hajný Sychra	34
Cestou necestou	36
Dětské dny na LS Valeč	38
Dětský den na Olšině 2012	40
Rybářské závody Olšina	41
Pohár mládeže v lovu ryb	42
Jelen napodruhé	43
Jubilea	45
Fotosoutěž	47

Redakce

Vydává:
Vojenské lesy a statky ČR, s. p.
IČ: 00000205
Pod Juliskou 5, 160 64 Praha 6
Tel: 220 405 106
Fax: 224 310 921
e-mail: info@vls.cz
web: www.vls.cz

Redakce:
Vojenské lesy a statky ČR, s. p.
Pod Juliskou 5, 160 64 Praha 6
Tel: 220 405 160
Fax: 224 310 921

Šéfredaktorka: Hana Politzerová, DiS.
Předseda redakční rady: Ing. Pavel Češka
Místopředseda redakční rady: Ing. Jan Jeniš

Členové redakční rady:
Ing. Václav Pernegr
Ing. Jiří Flíček
Ing. Jiří Illichmann
Ing. Veronika Hubíková
Ing. Jiří Korhon
Ing. Oldřich Fröhlich
Ing. Hana Peterková

Registrace:
MK ČR E 163 15 pod zn. 14787/2005
ze dne 24. 10. 2005

Ilustrační foto:
Titulní strana:
Autorka: Ing. Pavlína Čeperová

Uzávěrky: 2. 11.

Neprodejné; Vychází nákladem 1100 kusů

Lesní pedagogika

LESNICKÝ DEN V RALSKU 2012

Ukázka nalezené munice

Vojenské lesy a statky ČR, s. p., divize Mimoň pořádaly ve dnech 22. 6. – 23. 6. 2012 v areálu Skelná Huť již 36. ročník Lesnického dne v Ralsku. Součástí tradičního setkání přátel lesa a myslivosti bylo XI. Mistrovství ČR v práci s motorovou pilou za účasti závodníků z České republiky, Slovenské republiky, Německa a Polska; výstava lesní techniky – prezentace firem pracujících v lesním hospodářství a dřevozpracujícím průmyslu s ukázkami prací v lesních porostech a na volné ploše v areálu Skelná Huť, dále proběhl 2. ročník soutěže operátorů vyvážecích souprav „Operátor vyvážecí soupravy 2012" a výstava trofejí z honiteb divize Mimoň ulovených v loňské lovecké sezoně a význačných trofejí zvěře ulovené v uplynulé lovecké sezoně ve všech honitbách VLS ČR, s. p. V pátek závodníky Mistrovství ČR v práci s motorovou pilou přivítal Ing. Jiří Janota, ředitel VLS ČR, s. p.

Sobotní program Lesnického dne slavnostně zahájil Ing. Jiří Janota společně s ministrem obrany RNDr. Alexandrem Vondrou. Každý návštěvník si mohl vybrat z dvoudenního programu podle svého přání. Páteční den je vždy věnován hlavně odborné veřejnosti, sobotní den patří laické i odborné veřejnosti.

Na návštěvníky sobotního dne čekal bohatý doprovodný program - dámská veřejná soutěž v řízení vyvážecí soupravy ROTTNE, veřejná soutěž v hodu sekyrou, ukázky dřevorubeckého sportu – TIMBERSPORTS; vystoupení trubačů VLS ČR, s. p., divize Lipník nad Bečvou; ukázky leteckého hašení lesních požárů, sokolnictví, přehlídka loveckých psů, prodejní výstava obrazů Václava Nasvětila; prodejní stánky s lesnickou a mysliveckou tematikou aj. Pro nejmenší, kterých letos přišlo soutěžit téměř 500, byl organizátory ve spolupráci s ÚHÚL pobočkou Jablonec nad Nisou a firmou PEFC připraven již tradičně velmi bohatý dětský program, který byl určen pro děti všech věkových kategorií, plný zábavných, poznávacích a vědomostních úkolů. Za splnění úkolů na všech sedmi stanovištích na děti čekalo tričko, diplom se splněnými úkoly a mnoho dalších pěkných cen. Novinkou letošního ročníku byla výtvarná dílna, kde si děti mohly tvořit z přírodnin, namalovat medaili či zahrát velké dřevěné pexeso nebo poskládat puzzle. Návštěvníci Lesnického dne si mohli také prohlédnout nejlepší výtvarné práce dětí ze soutěže „Namaluj si písničku“. Výtvarnou soutěž pro děti z mateřských škol, základních škol, škol praktických a nižší stupeň gymnázia v okolí bývalého VVP Ralsko vyhlašuje divize Mimoň každoročně, letos soutěž proběhla již sedmým rokem.

Letecké hašení lesních požárů

Sokolníci

Operátor vyvážející soupravy

36. ročník Lesnického dne proběhl ve znamení krásného slunečného počasí, přátelské atmosféry, pohody a opět vysoké několikatisícové návštěvnosti.

VÝZNAČNÉ TROFEJE Z HONITEB VLS ČR, s. p. NA LESNICKÉM DNI V RALSKU

Součástí Lesnického dne v Ralsku je každoročně přehlídka trofejí ulovených v předešlé lovecké sezoně v honitbách divize Mimoň - vystaveno bylo více než 300 trofejí jelení, dančí, mufloní a srnčí zvěře. Součástí letošní přehlídky byla výstava význačných trofejí ze všech honiteb vojenských lesů. K hodnocení nejsilnějších trofejí, které byly uloveny ve všech honitbách vojenských lesů v lovecké sezoně 2011/2012 a dosahovaly minimálně stříbrné medaile, byla pozvána mezinárodní hodnotitelská komise CIC ve složení:

- Ing. Karl Maierhofer (Rakousko)
- Prof. Ing. Roman Dziedic (Polsko)
- Doc. Ing. Josef Feuereisel, Ph.D. (Česká Republika)

Českou centrálu reprezentovali:
- Ing. Jiří Janota
- Ing. Jan Jeniš
- Ing. Milan Tesař
- Ing. Luboš Vodolan

Komise VLS byla tvořena:
- Ing. Roman Palánek
- Ing. Michal Frnoch
- Ing. Jan Kocourek
- Petr Třešňák
- Martin Fiala

Ing. Veronika Hubíková

Hodnocení proběhlo 22. června 2012, výsledný počet trofejí udává následující tabulka:

	Stříbrná medaile	Zlatá medaile	Nejsilnější trofej
Jelen	18	4	223,27 b. CIC
Jelen sika	9	2	221,85 b. CIC
Srnec		1	129,50 b. CIC
Muflon	4	6	221,85 b. CIC
Daněk	2	4	210,02 b. CIC
Celkem	**33**	**17**	

Kombinovaný řez

POHÁR VLS 2012

XI. MISTROVSTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY V PRÁCI S MOTOROVOU PILOU

XI. mistrovství České republiky v práci s motorovou pilou bylo již pátým ročníkem pořádaným Vojenskými lesy a statky ČR, s. p. v rámci 36. Lesnického dne na Skelné Huti v Ralsku u divize Mimoň. Dřevorubeckého klání se zúčastnil rekordní počet 47 závodníků ze čtyř evropských zemí – Česka, Slovenska, Polska a Německa. V kategorii Profesionál soupeřilo 30 soutěžících, v kategorii Junior (závodníci do 21 let) 13 soutěžících a v kategorii Začátečník (závodníci mající maxi-

Odvětvování

Práce rozhodčích

Zahájení soutěže

málně dvě účasti na soutěžích úrovně mistrovství republiky) 4 soutěžící. Zajímavostí byla také premiérová účast ženy v historii mistrovství České republiky – tou první ženou byla německá závodnice Judith Hochstein.

V pátek, 22. června, byla zahájena disciplína kácení. Stejně jako v předchozích dvou letech probíhalo kácení na odvětvených kmenech přímo v areálu Skelné Huti bezprostředně před zraky přítomných diváků. Vítězem disciplíny kácení se stal reprezentant Polska Tomasz Kowol. Kmen skácel přesně na cílový kolík s nulovou odchylkou v čase 2, 24 minuty a v parametrech pařezu neudělal jedinou chybu. Na druhém místě skončil junior Lukáš Vilhelm a třetí se umístil předloňský mistr České republiky Jiří Vorlíček.

Bezprostředně po zahájení kácení byly otevřeny také technické disciplíny. První z nich, výměnu řetězu, vyhrál německý závodník Manuel Nölte, který vyměnil řetěz na pile v čase 10,60 s. Na pomyslném stříbrném stupínku se umístil loňský vítěz disciplíny Tomáš Kvasničák a třetí skončil slovenský junior Michal Ivan.

Nejvyšší stupínek v disciplíně kombinovaný řez obsadil velmi překvapivě začátečník Petr Kodad. Až za ním skončil druhý Jiří Vorlíček a třetí Ondřej Serdel.

Přesný řez je tradičně silnou disciplínou českých závodníků. Tentokrát však první dvě pozice obsadili slovenští závodníci. Vítězem se stal Jaroslav Perveka před Jaroslavem Kukucem, třetí příčku obsadil Ondřej Serdel.

V odvětvování opět potvrdili své schopnosti závodníci ze Slovenska. Zvítězil Patrik Francúz, následovaný Tomášem Kvasničákem a Peterem Grofčíkem. Patrik Francúz odřezal třicet větví z šestimetrového kmene v čase 18,21 s a nezanechal za sebou suk vyšší než 5 mm nebo zářez hlubší než 5 mm.

Po dvoudenním zápolení a sečtení výsledků z pěti disciplín bylo zřejmé, že absolutním vítězem Poháru VLS 2012 se stal Tomáš Kvasničkák ze Slovenska, stříbrnou příčku obsadil Jiří Vorlíček z Česka a na třetím místě se umístil Patrik Francúz ze Slovenska. Mistrem České republiky pro rok 2012 byl vyhlášen nejlepší český závodník, Jiří Vorlíček. Vítězem kategorie Junior se stal český mladík Jindřich Fazekaž následovaný dalšími dvěma Čechy, Lukášem Vilhemem a Martinem Roušalem. Kategorii Začátečník ovládli tři čeští závodníci – vítězem se stal Petr Kodad, před Michalem Šnebergerem a Pavlem Kodadem. V kategorii družstev zvítězil tým Stihl Slovakia 1 (Tomáš Kvasničák, Peter Grofčík a Jaroslav Kukuc).

Po oficiálním vyhlášení výsledků a zaznění České státní hymny na počest mistra České republiky, Jiřího Vorlíčka, ukončil Jiří Janota, ředitel VLS ČR, s. p., letošní Pohár VLS 2012. Za jeho uspořádání, tak jako v každém z minulých čtyř let, patří velký dík zaměstnancům VLS ČR, s. p. a pracovníkům a žákům Střední školy hospodářské a lesnické, pracoviště Hejnice, kteří se podíleli na přípravě disciplín a organizačním zajištění soutěže a udrželi tradičně velmi vysokou úroveň. Poděkování směřuji i k závodníkům a rozhodčím, kteří dodrželi slib, který prostřednictvím svých představitelů tradičně složili při zahájení mistrovství a soutěžili v souladu se pravidly a v duchu Fair-play.

Na závěr bych chtěl poděkovat Ministerstvu zemědělství ČR a hlavním sponzorům, firmám Husqvarna Česko, s.r.o., Solo Praha, s.r.o. a Reparoservis, spol. s r.o. za významnou finanční podporu Lesnického dne v Ralsku a XI. mistrovství České republiky v práci s motorovou pilou.

Ty z Vás, které dřevorubecký sport zaujal, bych chtěl pozvat na jubilejní X. společné mistrovství České a Slovenské republiky v práci s motorovou pilou, které se bude konat v roce 2013 opět na Skelné Huti v Ralsku.

Ing. Pavel Češka
hlavní rozhodčí soutěže

Kácení

Disciplína I. - kácení

1	Tomasz	Kowol	Polsko
2	Lukáš	Vilhelm	Česká republika
3	Jiří	Vorlíček	Česká republika

Discíplína II. - výměna řetězu

1	Manuel	Nölte	Německo
2	Tomáš	Kvasničák	Slovenská republika
3	Michal	Ivan	Slovenská republika

Disciplína III. - kombinovaný řez

1	Petr	Kodad	Česká republika
2	Jiří	Vorlíček	Česká republika
3	Ondřej	Serdel	Česká republika

Disciplína IV. - přesný řez

1	Jaroslav	Perveka	Slovenská republika
2	Jaroslav	Kukuc	Slovenská republika
3	Ondřej	Serdel	Česká republika

Disciplína V. - odvětvování

1	Patrik	Francúz	Slovenská republika
2	Tomáš	Kvasničák	Slovenská republika
3	Peter	Grofčík	Slovenská republika

Absolutní pořadí Poháru VLS 2012

1	Tomáš	Kvasničák	Slovenská republika
2	Jiří	Vorlíček	Česká republika
3	Patrik	Francúz	Slovenská republika

Dva mladí čápi ze Strašic z roku 2012 se živí kousky masa z mrtvého srnce. Foto © Steffen Fahl

ZAJÍMAVOSTI **ZE ŽIVOTA ČÁPŮ** ČERNÝCH V BRDECH

Čáp černý (*Ciconia nigra*) patří mezi velmi zajímavé druhy ptáků zejména proto, že ve druhé polovině 20. století opětovně osídlil celé území České republiky a pokračoval směrem na západ, kde i v současnosti jeho šíření dále postupuje (jihozápadní část Německa, Belgie, Lucembursko, Francie). Ještě ve 40. letech minulého století byl u nás velmi vzácným druhem. Pravidelně hnízdilo několik párů jen v lužních lesích na jižní Moravě. Vzhledem k tomu, že čáp černý je atraktivním druhem a jeho výskyt vzbuzuje pozornost odborné i laické veřejnosti, je jeho zpětné šíření na území dnešní České republiky ze severovýchodu poměrně dobře a podrobně doloženo v ornitologické, ochranářské i myslivecké literatuře. Jeho šíření západním směrem se projevilo i v lesích Brdské vrchoviny, kde byla první hnízdění potvrzena v roce 1975 zároveň ve Středních Brdech i na Hřebenech. Věnuji se sledování čápů černých v Brdech již od poloviny osmdesátých let a za tu dobu bylo shromážděno velké množství poznatků nejen o způsobu hnízdění, početnosti, složení potravy, ale také o migraci, protože se ke sledování používají také vysílače a plastové odečítací kroužky. Čáp černý žije skrytým způsobem života a u veřejnosti se stal populárním v průběhu projektu Českého rozhlasu Africká odysea, který probíhal v letech 1995-2000 a za pomoci satelitní telemetrie sledoval migraci a ekologii čápů černých hnízdících v České republice a táhnoucích do Afriky, přičemž označení čápi pocházeli také z Brd, včetně nejznámější čápice Kristýny.

Na tomto místě bych rád poděkoval všem, kteří mi poskytli údaje o pozorování a zejména hnízdění čápů černých v Brdech. Jsou to především současní i bývalí pracovníci vojenských, státních i soukromých lesů v oblasti, místní ornitologové, ochránci přírody a myslivci. Za informace a spolupráci na území vojenského újezdu velmi děkuji pracovníkům VLS, s. p., divize Hořovice, jejichž pomoc je nedocenitelná.

Dosavadní nejdůležitější získané poznatky o čápu černém v Brdech jsem stručně shrnul v příspěvku na loňském semináři „Ochrana Brd povojenských“ ve

1 *Mládě se zastavilo v jižním Německu na umělé podložce pro hnízdo čápa bílého. Foto © Andrea Schupp*

Strašicích a jsou ve formě powerpointové prezentace k dispozici na stránkách Agentury ochrany přírody a krajiny ČR (www.nature.cz), v rubrice Krajského střediska Praha a střední Čechy a v záložce Příroda Brd – Seminář.

V tomto příspěvku pro časopis VLS bych rád uvedl několik zajímavostí a nejnovějších zjištění o čápech z lesů, které tento podnik v Brdech obhospodařuje.

Jihozápadní trasa

V loňském roce 2011 byl určitě nejzajímavější „příběh" mladého čápa černého z hnízda u Strašic, kde bylo vyvedeno pět mláďat (hnízdo je umístěno na buku – foto 3).

Tento čáp s kroužkem (foto 1) byl během podzimního tahu odečten devětkrát ve čtyřech zemích západní Evropy – jeho trasa je znázorněna na obr. 1 (mapa). Všech pět mláďat bylo okroužkováno na hnízdě v polovině června - hnízdo mláďata opustila ve druhé polovině července. Již ve dnech 24. – 27. srpna byl náš čáp zastižen v jižním Německu asi 390 km jihozápadním směrem. Tímto směrem pokračoval i nadále, za další měsíc v září byl ve Švýcarsku (asi 590 km) a potom až v první polovině listopadu byl dvakrát odečten a také vyfotografován v jižní Francii (990 km daleko od hnízda), dokonce přímo ve známé ptačí rezervaci a národním parku Camargue, který je proslulý výskytem plameňáků. Informaci o výskytu našeho čápa jsme obdrželi od strážců a výzkumníků z národního parku (foto 2). O další měsíc později ve dnech 11. – 22. prosince byl tři krát pozorován v severovýchodním Španělsku v nížině pod Pyrenejemi asi 1170 km od strašického hnízda. Cesta tohoto čápa velmi dobře dokumentuje směr a hlavní tahový koridor našich čápů černých v jihozápadním směru, který vede na Gibraltar, odkud potom většina čápů přelétá přes moře do Afriky a směřuje dále k jihu až do Senegalu, Mali a dalších západoafrických zemí. Někteří ptáci však nemusí pokračovat až do Afriky a přezimují ve Španělsku, což byl zřejmě i případ našeho mladého čápa 63U3, protože lze předpokládat, že pokud byl těsně před Vánocemi ještě pod Pyrenejemi, asi by to do Afriky již ani nestihl. Další jeho pozorování však nemáme, takže je to pouze domněnka. Může se ale blížit pravdě, protože máme doložené případy zimování našich čápů černých v jižním Španělsku – úplně prvním takovým čápem byl dospělý sameček David, který byl opatřen vysílačem v rámci projektu Africká odysea v roce 1998 a pocházel z Brd, konkrétně z vrchu Kamenná nad Strašicemi, kde hnízdil s čápicí Kristýnou, nejpopulárnější a nejdéle sledovanou účastnicí

2 *Zastávka v Národním parku Camargue. Foto © Thomas Blanchon*

3 *Hnízdo ve Strašicích s pěti mláďaty v roce 2011. Foto © František Pojer*

Trasa mladého čápa 63U3 ze Strašic v roce 2011. © AOPK ČR

projektu Českého rozhlasu (z jejich hnízda byl již v roce 1998 uskutečněn přímý přenos na internet).

Někdy však mohou čápi do jižních krajin putovat ještě větším obloukem k západu (až severozápadu) a teprve pak se otáčejí k jihu, shodou okolností nám takový příklad přineslo jiné mládě ze stejného hnízda s kroužkem 63U4, které bylo pozorováno v jihozápadní Belgii asi 715 km od hnízda také již v polovině srpna, tedy asi jeden měsíc po vylétnutí z hnízda a osamostatnění.

Lucemburčan?

Jiným zajímavým případem, který vlastně také začal již v minulém roce, je dospělý čáp s kroužkem CM28, kterého jsem pozoroval letos na jaře 9. dubna na hnízdě u obce Těně (obec v okrese Rokycany), ten den byl již v páru s čápem, který neměl kroužek (v roce 2011 bylo toto hnízdo také obsazeno, ale oba ptáci byli bez kroužků). Při přečtení zvláštního kódu kroužku jsem pomyslel na to, že se zřejmě jedná o čápa z Belgie, který se u nás usadil a hnízdí. Z omylu mě vyvedl hned večer kolega Gerard Jadoul, který organizuje kroužkování v Belgii, Lucembursku a spolupracuje i s Francouzi. Napsal mi, že se jedná o čápa černého, který byl odchycen v Lucembursku 22. 7. 2011 a okroužkován při cestě do zimovišť. Nejspíše se tedy jednalo o čápa z našeho území, možná z Brd, který se na jaře letošního roku pak do brdských lesů vrátil a ve hnízdě na modřínu vyvedl tři mláďata.

Již v červenci u Berlína

Zcela jistě nejzajímavější a vlastně unikátní zjištění přinesla v letošním roce opět mláďata ze strašického hnízda na buku. Ve hnízdě byla tentokrát čtyři a 18. 6. 2012 byla již pěkně odrostlá a nebyly mezi nimi velké rozdíly ve velikosti způsobené postupným líhnutím, i když dvě byla trochu menší. Dvě starší a větší mláďata se mi objevila na obrázku v počítači 29. července a obrázky byly pořízeny již 26. 7. 2012 v Brandenbursku severovýchodně od Berlína asi 330 km od hnízda. Navíc na fotografii kráčela bok po boku a čísla kroužků 6408 a 6409 byla velmi zřetelná a čitelná (foto 4). Oba mladí čápi se tedy drželi společně několik set kilometrů, což není příliš obvyklé. Mladí čápi se totiž záhy po opuštění hnízda osamostatní a protloukají se jednotlivě a vyrážejí z hnízdiště všemi směry. Rodiče po vyvedení mláďat se zdržují ještě asi měsíc v hnízdním teritoriu. Na vhodných místech s dostatkem potravy se mohou v pohnízdním a předodletovém období čápi příležitostně shlukovat a tvořit skupiny o několika jedincích, výjimečně jich bylo pozorováno až několik desítek pohromadě. Letošní mláďata ze Strašic nám připravila ještě jedno překvapení – byla vyfotografována u malého rybníčku v lukách, kde leželo mrtvé tělo srnce a naši čápi se chovali jako čápi marabu v Africe – z mírně rozkládajícího se kadáveru trhali kousky masa a polykali! Nikde v literatuře jsem popis takového chování nenašel, takže se jedná o skutečně unikátní pozorování, které učinil kolega Steffen Fahl a fotograficky zdokumentoval (foto 6). Ve své mailové zprávě uvádí, že se domnívá, že ptáci se uchýlili k tomuto způsobu obživy z důvodu dlouhého letu a zřejmě i neúspěšného lovu jinak běžné a hlavní kořisti, což jsou většinou drobné ryby ve stojaté či tekoucí vodě.

Další zajímavostí je, že ve stejné době, kdy dvě starší mláďata byla již u Berlína, jedno z mladších mláďat jsem 25. 7. 2012 pozoroval ještě stojící samotné na hnízdě.

Mládě z Koníčku doma i v Izraeli

Z minulých let určitě stojí za zmínku čáp s kroužkem 6132, který byl v roce 2005 okroužkován jako mládě na hnízdě v zachovalém a dřevinnou skladbou přírodě blízkém lesním porostu u Ohraze-

4

Dva mladí čápi ze Strašic sbírají společně potravu v Brandenbursku. Foto © Steffen Fahl

nice. Po dosažení dospělosti ve třech letech byl nalezen jako hnízdící v tomtéž hnízdě – v roce 2008 a 2009 úspěšně vyvedl čtyři a tři mláďata. Jedná se u nás o první doložený případ, kdy se mládě usadilo ve stejném hnízdě, kde se vylíhlo. V roce 2010 opět hnízdil, ale neúspěšně a v roce 2011 už na tomto hnízdě pozorován nebyl ani nebylo nalezeno v okolí jiné obsazené hnízdo. Čáp byl však během podzimu 2011 několikrát pozorován v Izraeli ve dnech 28/9-12/10 2011. Podobně tomu bylo v předchozích dvou letech a v Izraeli byl zastižen také jako mladý pták na podzim v roce 2005. V Izraeli, kudy většina našich čápů černých protahuje (foto 5) do východní a střední Afriky, jsou každoročně pozorováni i další čápi z brdských hnízd, dokonce byl při svém prvním tahu do zimovišť v roce 2008 pozorován také jeden z potomků popisovaného čápa s kroužkem 6132.

Ještě je třeba doplnit, že byl nalezen jako hnízdící také jiný pták z hnízda u Ohrazenice, vylíhl se zde v roce 2003 a v letech 2008-2010 opakovaně a úspěšně hnízdil na Českolipsku asi 100 km severně od Brd.

V dalších pozoruhodných zajímavostech by bylo možno v Brdech pokračovat i mimo vojenské lesy, např. na Dobříšsku hnízdili čápi černí nepřetržitě 20 let v tomtéž hnízdě a každý rok vyvedli úspěšně mladé, v Třemšínských Brdech hnízdí opakovaně na osice již čtrnáctiletý čáp s rodokmenem – pochází ze Strakonicka a jeho otec se tam naopak usadil z křivoklátské pralesní rezervace Kohoutov - a jeho potomek se zase vrátil z jižních Brd na Strakonicko a vytvořil letos pár s dosud nejstarším u nás zjištěným čápem, kterému je již 18 let. Navíc letos zahnízdil v jeho nedalekém původním hnízdě na buku druhý pár a jeden z ptáků byl identifikován jako „Východočech“ z Chrudimska. O tyto poznatky se můžeme podrobněji podělit v některém z příštích čísel časopisu.

František Pojer
Agentura ochrany přírody krajiny ČR

Po uzávěrce: Mladý čáp s číslem 6409 byl nalezen mrtev (pravděpodobně vysílením) dne 13. 8. 2012 na ostrově Poel (západně od Rostocku) u jižního pobřeží Baltského moře asi 220 km severozápadně od místa pozorování v Brandenbursku.

5

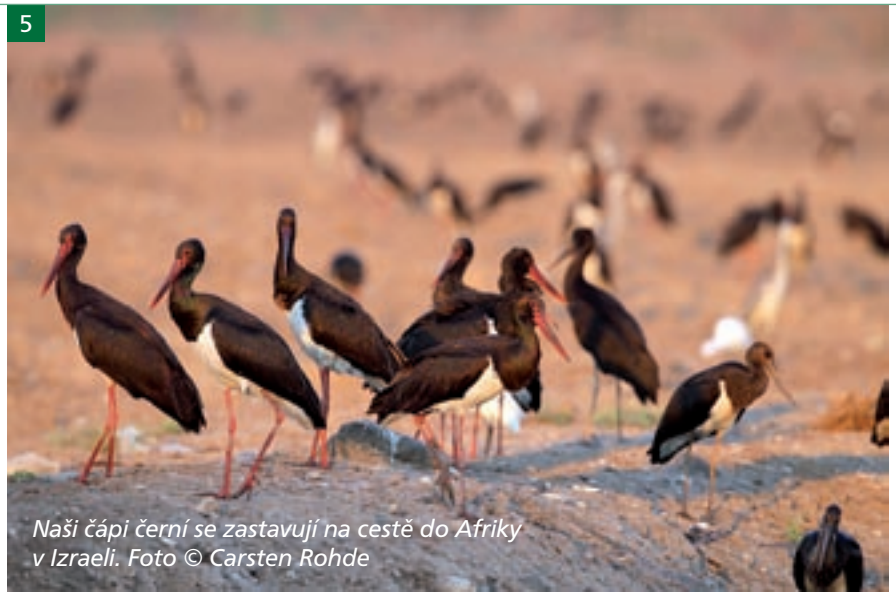

Naši čápi černí se zastavují na cestě do Afriky v Izraeli. Foto © Carsten Rohde

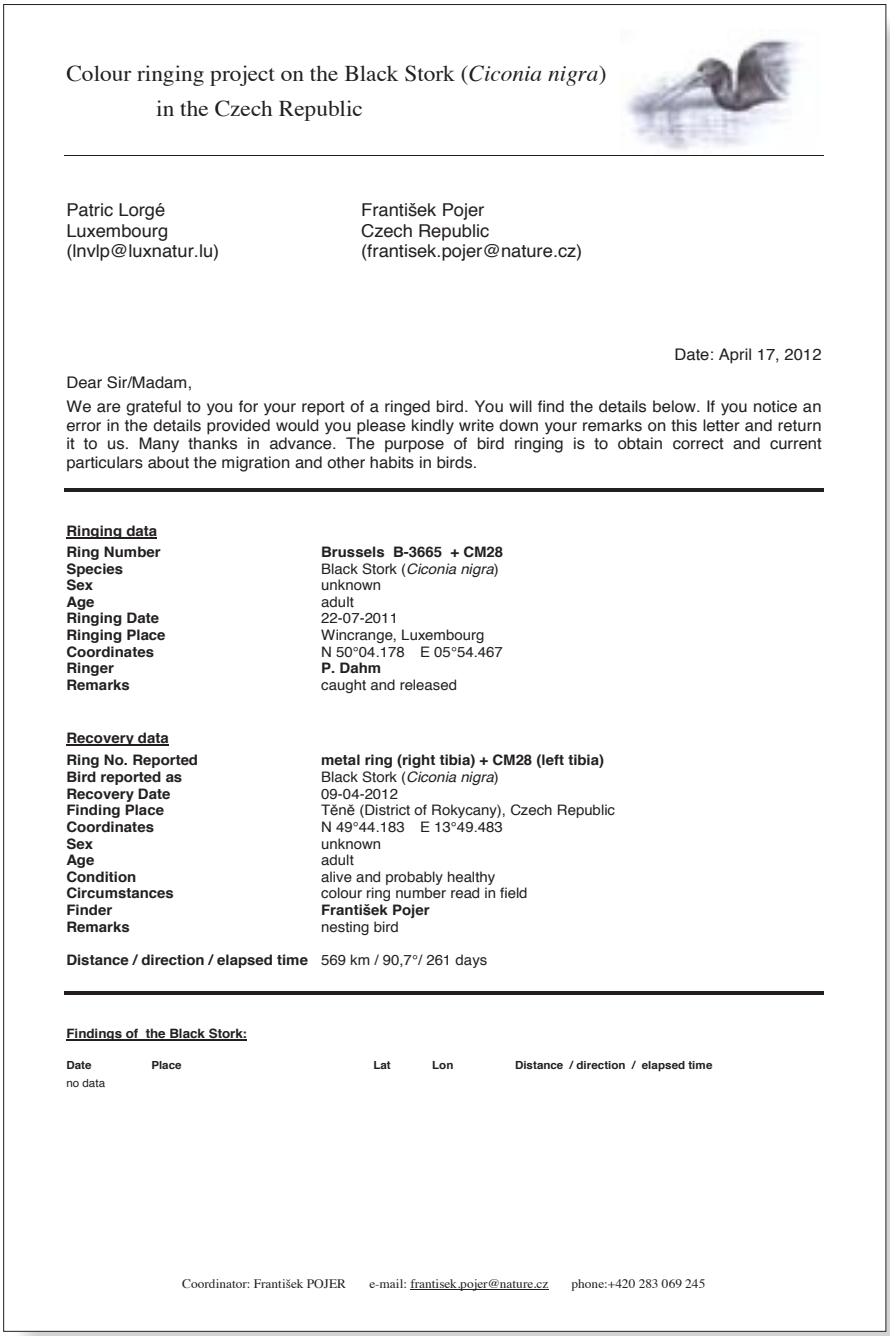

Colour ringing project on the Black Stork (*Ciconia nigra*) in the Czech Republic

Patric Lorgé
Luxembourg
(lnvlp@luxnatur.lu)

František Pojer
Czech Republic
(frantisek.pojer@nature.cz)

Date: April 17, 2012

Dear Sir/Madam,

We are grateful to you for your report of a ringed bird. You will find the details below. If you notice an error in the details provided would you please kindly write down your remarks on this letter and return it to us. Many thanks in advance. The purpose of bird ringing is to obtain correct and current particulars about the migration and other habits in birds.

Ringing data

Ring Number	**Brussels B-3665 + CM28**
Species	Black Stork (*Ciconia nigra*)
Sex	unknown
Age	adult
Ringing Date	22-07-2011
Ringing Place	Wincrange, Luxembourg
Coordinates	N 50°04.178 E 05°54.467
Ringer	**P. Dahm**
Remarks	caught and released

Recovery data

Ring No. Reported	**metal ring (right tibia) + CM28 (left tibia)**
Bird reported as	Black Stork (*Ciconia nigra*)
Recovery Date	09-04-2012
Finding Place	Těně (District of Rokycany), Czech Republic
Coordinates	N 49°44.183 E 13°49.483
Sex	unknown
Age	adult
Condition	alive and probably healthy
Circumstances	colour ring number read in field
Finder	**František Pojer**
Remarks	nesting bird
Distance / direction / elapsed time	569 km / 90,7°/ 261 days

Findings of the Black Stork:

Date	Place	Lat	Lon	Distance / direction / elapsed time
no data				

Coordinator: František POJER e-mail: frantisek.pojer@nature.cz phone:+420 283 069 245

Nálezová karta „Lucemburčana“ hnízdícího v Brdech. © Josef Vrána

Kruštík bahenní

MANAGEMENTOVÉ PRÁCE NA BOTANICKÝCH LOKALITÁCH **VLS PLUMLOV**

Pod názvem management si každý dovede představit různou činnost, ale co je to botanický management? Ve své podstatě jde o plánovanou a promyšlenou činnost v péči o lokality se zajímavými a vzácnými druhy, kde se pro ně zajišťují lepší růstové podmínky. Běžný člověk si řekne, proč o ty louky pečovat, vždyť tam rostliny rostou přece samy, bez pomoci člověka, proč do toho zasahovat a bránit jim v jejich přirozeném vývoji, natož pak, když vzácnou rostlinu sesečeme, už tam neporoste. Sami se tváříme, že ji musíme chránit - netrhat, to tvrdíme na jednu stranu, ale na tu druhou se k těmto rostlinám zachováme tak, že je posečeme. Je to několik úhlů pohledů. Ano, může se stát, že nepromyšleným zásahem některým rostlinám ublížíme, ale pokud jsou managementy realizovány správně a ve správný čas, rostlinám, živočichům a především samotným lokalitám to výrazně prospěje.

Pro lepší pochopení těchto zásahů mohu uvést jeden příklad. Orchideje, nikdy nebyly hojnou součástí naší přírody, vždy jich na loukách rostlo jen pár kusů, jde o jedny z nejkrásnějších a svou bionomií nejzajímavější rostliny. Jejich vzácnost je svým způsobem ovlivněna stabilním přírodním prostředím, symbiózou s houbami a dalšími podmínkami, které ani do dneška nejsou všechny objasněny. Louky, na kterých rostou, byly donedávna obhospodařovány, sečeny pro dobytek, tráva byla sklízena a orchideje na nich pořád rostly, i když byly občas sesečeny kosou. O dobytek se postupně lidé přestali z ekonomických důvodů starat, louku přestali sekat a ona se nechala „přirozenému vývoji“, nesekla se. A najednou orchideje zmizely, nikdo je nevytrhal, nikdo jim neublížil, přesto se ztratily. A co to způsobilo? Právě to, že se o tu louku přestalo starat. Na každé louce roste i tráva, ta pokud se neposeče, zůstane na místě, zetleje, a najednou se tam zvýší podíl dusíku, na což jsou právě ty orchideje (i na malé množství) citlivé.

Proto se znovu nechávají louky sekat a posekaná hmota se z louky odstraňuje. Dnes už nemáme koně či jiný dobytek, přesto se k těmto postupům vracíme. Důvodem je právě péče o lokality jako celek, neděláme to jenom kvůli orchidejím, stej-

Hořec hořepník

ným způsobem trpí i ostatní rostliny a živočichové.

Lokality, kde se management provádí, nejsou vybrané náhodně. Jde o systematickou práci, které předchází zmapování biotopů s výskytem vzácných druhů rostlin a živočichů. Lokality potřebují péči v podobě odstranění starých náletových dřevin, které brání v dalším růstu ohrožených rostlin. Navíc se tím zvětší území, kam se mohou ohrožené rostliny dále rozšiřovat. Jiným typem managementu je sečení trávy a její odstranění z lokality. Uvedu zde jeden příklad. Měli jsme tu lokalitu, kde rostly tři rostliny orchideje vstavače májového Dactylorhiza majalis a po posečení louky a odstranění trávy se za rok na místě objevilo padesát kusů. Sečení, ale ani odstraňování náletů, nesmí být realizováno plošně, na lokalitách musí zůstávat ostrůvky vegetace bez zásahu. Pokud se to takto neprovede a louka se vyčistí po celé ploše, je to velká chyba. Management sice prospěje určitým druhům rostlin, ale ne všem. Některé rostliny sečení nesnesou už jenom z toho důvodu, že jim nedozrají semena, nebo jim při odstranění náletu začne vadit přílišné oslunění. A to nemluvíme o hmyzu, který tím ztratí možnost potravy a tím i vývoje. I pro ostatní živočichy (plazy a ptáky) je to nevhodné, ztratí možnosti úkrytu, orientace. Proto se toto musí provádět mozaikovitě, tu a tam se nechá neposečená část louky, keř a podobně.

Pokud pozorujete lokalitu před tím, než se začaly managementy provádět a po tom, až se odborně a správně provádějí, vidíte obrovský rozdíl. Nejen, že se na území začnou chráněné druhy rostlin vyskytovat častěji, ale jsou i mnohem vitálnější, objeví se tam druhy, které byly dříve přehlíženy, nikdo je tam nepozoroval, ony tam přesto byly, ale až po managementech se objevily i pro lidské oko. Stejně tak je tomu i u živočichů.

Vyjmenovávat všechny druhy rostlin a živočichů, kterým jsme managementovými pracemi prospěli by bylo nekonečné, sami to ani nevíme. Uvedu zde jen příklady těch nejzajímavějších. Lýkovec vonný – Daphne cneorum, hořec hořepník – Gentiana pneumonanthe, růže galská – Rosa gallica, všivec lesní – Pedicularis sylvatica, hvozdík pyšný – Dianthus superbus, orchideje kruštík bahenní – Epipactis palustris a prstnatec májový – Dactylorhiza majalis, kapradina hadilka obecná – Ophioglossum vulgatum, tráva kostřava ametystová – Festuca amethystina, z živočichů je to například saranče vrzavá – Psophus stridulus, zmije obecná - Vipera berus a mnoho dalších.

Finančně jsou managementy hrazeny podle toho, kdo je vlastníkem parcely, na které jsou zásahy realizovány. Na lokalitách, které jsou ve vlastnictví VLS, jsou managementy hrazeny z dotací od Agentury ochrany přírody a krajiny ČR, na těch, které jsou ve vlastnictví Vojenské ubytovací a stavební správy, jsou hrazeny přímo z prostředků VUSS. Samotnou realizaci zajišťují VLS Plumlov. Díky příkladné spolupráci mezi zmíněnou Agenturou ochrany přírody a krajiny ČR pracoviště Brno a Olomouc, dále Vojenskou ubytovací a stavební správou Brno, Újezdním úřadem vojenského újezdu Březina a VLS Plumlov jsou výsledky managementových opatření kladně hodnoceny jak laiky, tak i renomovanými přírodovědnými odborníky.

Ing. Josef Plaček

Prstnatec májový

BARVÁŘI U VOJENSKÝCH LESŮ

Hannoverský barvář

„K vedení barváře náleží záliba a ještě jednou záliba. Ten, kdo není ochoten vynaložit veškeré své tělesné síly, ba dokonce i zdraví, kdo z lásky k věci není ochoten obětovat i spánek, dej pryč prsty od dlouhého barvářského řemene. Ten ale, kdo je zaujat náruživostí při sledování postřeleného kusu vysoké, kdo nešetří svých tělesných sil a neobává se o své zdraví a na příkrých svazích nahoru a dolů sleduje neúnavně svého psa, protože dosled považuje za svou povinnost a je nadšen výkonem tohoto nádherného zvířete, koho staré pra-instinkty lovecké náruživosti strhávají, když se propracovává s krátkou puškou lesačkou k jelenu stavěnému v houštině, ten kdo je uchvácen hlasem svého věrného psa jelenáře zaštěkávajícího zastaveného jelena, jen ten mě následuj při vedení tohoto ušlechtilého plemene."

Karl Bergien

Něco málo z historie barvářů podle Milana Janíka

Pes barvář – jedno z nejstarších plemen loveckých psů. Pes, který byl vždy ceněn mimořádně, pes, který pro své skvělé vlastnosti byl ctěn a uznáván, jakož i jeho psovod – vodič barváře a to od dob historických, až po současnost. Většina plemen loveckých psů, které označujeme jako honiče, má svůj původ u starých keltských honičů. Tito hráli patrně ve vývoji středověkého vodiče významnou roli. Starý vodič je všeobecně považován za prapředka dnešního barváře. Jednu z prvních zmínek o vodiči najdeme v Salském zákoně, z 5. století. Vodič brzy zaujal mezi loveckými psy zvláštní, výsadní postavení. V jedné z nejvýznamnějších středověkých sbírek zákonů z r. 1227 je napsáno: „Kdo vodiče ukradne, nebo ubije k smrti, ten musí pánovi tohoto psa dát jiného psa stejně dobrého, jako byl ten první a k tomu 6 šilinků". Přirážka na obyčejného psa činila pouze 3 šilinky. Autor knihy o lovu H. F. von Fleming ve své knize „Der Vollkommene Teutsche Jäger (1719)", popisuje vodiče jako nejušlechtilejšího z loveckých psů a píše: „Je to prostě pes, kterého všichni ostatní považují v lovectví za nejušlechtilejšího a nejvznešenějšího. A pro-

tože je tento pes během doby svého nasazení stále veden na dlouhém řemenu, zvaném vodící šňůra, říká se mu vodič." Zavedením palných zbraní se mění způsob lovu. Lovec potřeboval často psa, který dokáže dohledat zvěř poraněnou, zvěř, která barví a tuto dostřelit. Se zdokonalením palných zbraní, po r. 1848 se stávali vodiči úplně zbyteční a barváři stále potřebnější. Bergman píše: „Když ale na konci 18. století a počátkem 19. století všeobecně štvanice a velké uznávané lovy ustaly, stalo se velké množství vodičů nadbytečných a z větší části byli přeškoláni na barvu a stali se z nich barváři. Každopádně díky těmto okolnostem vznikl těžký barvář, tvarově podobný vodiči, který od konce minulého století existoval v zemi hannoverské a braunschweigské a stal se základem vyšlechtění dnešního hannoverského barváře.

Hannoverský barvář

Hannoverský barvář je navzdory své přátelské povaze skutečným profesionálem v lovu. Je to mírný a klidný pes, s velmi vyrovnanou povahou. Po boku náruživého lovce se však z něho stává posedlý, houževnatý a vytrvalý lovec. Hannoverský barvář působí zádumčivým a možná trochu i smutným dojmem, je to lovecký pes s výjimečně citlivým čichem. Je to zdánlivě klidné plemeno, kterému ale energie nechybí. Projeví ji většinou jen při práci, pro kterou bylo vyšlechtěno. Dostane-li se na pobarvenou stopu, vypracuje ji pečlivě s určitou neústupností. Jako by pes říkal: „Teď pracuji, dokud to nedodělám, nerušte!" Vůči lidem je hannoverský barvář přátelský, není to ale žádný vlezlý mazel. Je to prostě odborník - specialista, který se pro svoji práci narodil a jinde než v lese nebude spokojený.

Hannoverský barvář dosahuje výšky 55 cm, pro svoje povolání bývá svalnatý a dobře stavěný. Pohybuje se velmi pružně. Srst je hrubá, krátká a dobře přiléhá. Barvě, kterou má tento pes, se říká jelení červeň. Ta může přecházet přes světlé až tmavé žíhání až po téměř černě působící zbarvení.

Bavorský barvář

Bavorský barvář je starobylé plemeno odvozené od keltských brakýřů a hannoverských barvářů. Postupným křížením hannoverského barváře a německého brakýře vznikl v Bavorských Alpách téměř na objednávku pes menšího vzrůstu. Udivující a rozhodnou vlastností tohoto psa se stala jeho schopnost rychlého pohybu i v jinak těžko přístupných oblastech. Bavorský barvář je klidný, poslušný a vyvážený pes oddaný svému majiteli, je velice citlivý se značnou závislostí na rodině a svém pánovi, k cizincům je však rezervovaný. Je to sebejistý a nebojácný pes, není plachý ani agresivní. Je to ale lovec s velkou potřebou pohybu a práce s obdivuhodnou výdrží. Celkem dobře se snáší s dalšími psy, s jinými zvířaty jen pokud je na ně navyklý. Bavorský barvář dosahuje výšky 52 cm (feny 48 cm). Je to středně velký, svalnatý pes, který ale současně působí lehkým dojmem. Srst má velice krátkou, přiléhavou a hrubou. Povolené barevné varianty - všechny odstíny hnědé od žluté až po temně červenohnědou barvu.

Bavorský barvář

Bavorský barvář štěně

Hannoverský barvář štěně

Barváři jsou vyšlechtěným plemenem psů s vrozenými pracovními vlastnostmi, které je třeba podporovat a důkladně rozvíjet. Obě plemena správně vedená zásadami řádného chovu vynikají v precizním držení více jak 16 hodin staré stopové dráhy poraněné zvěře se schopností úspěšně dohledat a v případě potřeby štvát, zastavit a hlasitě stavět tuto zvěř. Výcvik barváře na starých, uměle založených nepobarvených stopách je práce nezbytná a současně i velmi náročná na čas, vyžadující nesmírnou trpělivost a důslednost při vedení psa, bez nichž se požadované výsledky nemohou dostavit. Celý proces výcviku barváře musí být pozvolný, ale pravidelný s postupným zvyšováním náročnosti, obtížnosti a četnosti jeho provádění. Čím častěji umožníme barváři pracovat na starých, uměle založených nepobarvených stopách, tím jistěji a spolehlivěji bude pracovat. Jedině tak lze dosáhnout toho, že se barvář naučí sledovat stopu, na kterou byl nasazen bez sebemenšího zaváhání, bez ohledu na její křižování jinými stopami zvěře, případně povětrnostní a další vlivy. Je třeba si uvědomit, že i dobře vycvičenému barváři musí jeho chovatel pravidelně připravovat práci na starých, uměle založených nepobarvených stopách jelení zvěře, aby byl barvář stále v dobré pracovní kondici. Barvář potřebuje dostatek příležitostí k práci a pravidelné vycházky do revíru. Pokud mu jeho chovatel toto dopřeje, odmění se mu jeho barvář vynikající prací a radostí z každého dosledovaného kusu postřelené zvěře. Každý vůdce barváře mi dá za pravdu, že není hezčí hlas než ten jedinečný, hluboký, který nemůže patřit nikomu jinému, než jeho barváři stavějícímu postřelený kus zvěře...

Ing. Veronika Hubíková

ZASTOUPENÍ A UPLATNĚNÍ BARVÁŘŮ U JEDNOTLIVÝCH DIVIZÍ
(STAV K 1. 1. 2012)

PLUMLOV

U divize Plumlov jsou následující barváři: Azzy z Borečského lesa, fena HB, majitel Ing. Hubert Hubík, LS Žárovice; Háta Odkaz Diany, fena BB, majitel Ing. Vladimír Továrek, LS Žárovice; Cesar ze Studnických strání, pes BB, Jindřich Doležal, LS Rychtářov a Didi Odkaz Diany, fena BB, majitel Ing. Jaroslav Bouchal, LS Myslejovice. První tři jmenovaní působí v honitbě Březina, poslední v honitbě Bílý Vlk.

LIPNÍK NAD BEČVOU

Nejvytíženější z barvářů u divize Lipník nad Bečvou je fena bavorského barváře Besy z Novodomských bažin, která absolvovala v myslivecké sezoně 2011 / 2012 osm úspěšných dosledů, z toho dva dosledy jelenů, jeden dosled laně, dva dosledy kolouchů a tři dosledy prasat. V pěti případech se jednalo o práci se štvaním a stavěním, kdy bylo nutné zvěř dostřelit. Při jednom z dosledů černé zvěře došlo k útoku postřeleného kusu na vůdce barváře. Jeden z dosledovaných jelenů je jelen s trofejí v bodové hodnotě 210 b. CIC.

MIMOŇ

U divize Mimoň je v současné době šest barvářů, dvě hannoveračky Atma z Jelení louky a Cira z Němcova mlýna a čtyři barváři bavorští – Amálka od Řeky Hvozdnice, Eda Jakubianski potok. Bart Brennský mlýn a Ido Jasanový hřeben. V loňském roce měla nejvíc práce hannoveračka Atma z Jelení louky, která nastoupila na místo po bavorském barváři Flokovi Jasanový hřeben, který si v té době užíval již zaslouženého psího důchodu. V těchto dnech nás Flok sleduje bohužel už z „psího nebe“. Na svou první loveckou sezonu a zároveň složení hlavních zkoušek barvářů (IHB) se letos chystá bavoračka Eda z Jakubianski potoku. Nejvíce dosledů probíhá v oboře Židlov v měsících září až listopad, kde je role opravdu dobře připraveného a vedeného barváře nezastupitelná, o čemž se už mnozí velmi dobře přesvědčili.

KARLOVY VARY

U divize Karlovy Vary je evidováno 7 barvářů – 6 bavorských a 1 hannoverský. Z přehledu počtu dosledů je dobře patrné, že na Karlovarsku mají barváři práce nejvíc ze všech divizí v čele s bavor-

Barváři z Horní Plané

ským barvářem Cesarem z Novodomských bažin vedeným Radkem Hasenöhrlem, který se svým Cesarem velmi dobře reprezentuje barváře z České republiky i na zahraničních soutěžích.

HOŘOVICE

U divize Hořovice je v evidenci 7 barvářů – 6 hannoverských a 1 bavorský. Nejvíce dosledů má hannoveračka p. Ladislava Varvařovského ml. Cina z Prokopské hájenky. S Cinou se Ladislav Varvařovský ml. velmi úspěšně zúčastnil v listopadu loňského roku šestého ročníku mezinárodní soutěže barvářů v Polsku – Memoriálu Benedykta Gierszewskiego.

HORNÍ PLANÁ

Divize Horní Planá má v současné době v evidenci 2 bavorské barváře: Cora od Plánského splavu - stáří 7 let, zkoušky Pb I. cena, majitel Ing. Jiří Mostecký a Alexa z Vodických pramenů – stáří 4 roky, zkoušky Pb I. cena, majitelka Ing. Renata Keltnerová. Obě feny mají v loňském roce pouze dosledy zvěře ulovené jejich majitelem. Jedná se o cca 5 ks holé zvěře jelení za rok.

Seznam barvářů je uveden na základě podkladů dodaných techniky pro myslivost z jednotlivých divizí.

Ing. Veronika Hubíková

Bavorský a Hannoverský barvář

Divize Lipník nad Bečvou						
Jméno psa / feny	Plemeno	Datum narození	Majitel psa	LS	Úspěšné dosledy	Hodnota trofejí a zvěřiny v Kč
Floky odkaz Diany	BB	3/16/04	VLS ČR s.p.	Libavá		
Horal z Mihalikovho soliska	BB	6/29/07	VLS ČR s.p.	Libavá		
Lord Jasanový hřeben	BB	5/25/11	Zapletal Jiří	Libavá		
Alda odkaz Diany	BB	4/27/00	Fojtík František	Potštát		
Gery z Velcí	BB	5/4/03	Kuchař Vladimír	Potštát		
Besy z Novodomských bažin	BB	2/28/01	Kolář Jiří	Hlubočky	8	
Ebon z Javornické louky	HB	3/10/09	Klement Aleš	Hlubočky		
Divize Plumlov						
Jméno psa / feny	Plemeno	Datum narození	Majitel psa	LS	Úspěšné dosledy	Hodnota trofejí a zvěřiny v Kč
Azzy z Borečského lesa	HB	4/3/09	Ing. Hubert Hubík	Žárovice	10	19 225
Cesar ze Studnických strání	BB	1/18/09	Jindřich Doležal	Rychtářov	11	103 255
Háta Odkaz Diany	BB	6/29/08	Ing. Vladimír Továrek	Žárovice		
Didi Odkaz Diany	BB	7/31/02	Ing. Jaroslav Bouchal	Myslejovice		
Divize Mimoň						
Jméno psa / feny	Plemeno	Datum narození	Majitel psa	LS	Úspěšné dosledy	Hodnota trofejí a zvěřiny v Kč
Atma z Jelení louky	HB	5/17/06	Ing. Veronika Hubíková	ŘD Mimoň	29	958 221
Cira z Němcova mlýna	HB	6/3/01	Marcel Vaníček	Břehyně	10	55 332
Amálka od Řeky Hvozdnice	BB	5/25/06	Ing. Hana Dančáková	ŘD Mimoň	5	5 395
Eda Jakubianski potok	BB	2/15/10	Ing. Luboš Vodolan	Dolní Krupá		
Bart Brennský mlýn	BB	3/18/07	Jaroslav Machatý	Břehyně	3	
Ido Jasanový hřeben	BB	5/2/04	Ing. Jiří Janota	Řed. Praha		
Divize Hořovice						
Jméno psa / feny	Plemeno	Datum narození	Majitel psa	LS	Úspěšné dosledy	Hodnota trofejí a zvěřiny v Kč
Cina z Prokopské hájenky	HB	7/19/06	Ladislav Varvařovský ml.	Obecnice	14	103 720
Jeny z Horárovho soliska	BB	6/14/05	Viktor Soukup	Obecnice		
Argo z Prokopské hájenky	HB	6/14/04	Tomáš Varvařovský	Obecnice		
Bára z Prokopské hájenky	HB	3/11/05	František Hůrka			
Ciro z Němcova mlýna	HB	6/3/01	Jiří Loskot	Strašice		
Cira Lovec z Dračína	HB	3/19/08	Ladislav Zita	Nouzov	8	
Astor ze Šutlova	HB	6/20/01	Ladislav Varvařovský st.			
Divize Karlovy Vary						
Jméno psa / feny	Plemeno	Datum narození	Majitel psa	LS	Úspěšné dosledy	Hodnota trofejí a zvěřiny v Kč
Cesar z Novodomských bažin	BB	5/25/03	Radek Hasenöhrl		65	792 880
Iro Demjanka	BB	7/27/06	Vojtěch Velíšek		32	411 500
Ira z Mihalikovho soliska	BB	5/1/08	Přemysl Mašek		6	25 000
Dino z Horarovho dvora	BB	4/23/02	Tomáš Rytíř	Valeč	3	17 000
Leo z Horarovho dvora	BB	7/1/06	Zdeněk Skořepa		21	139 000
Imo z Horarovho dvora	HB	6/8/05	Ing. David Klemša	Lomnice	17	98 000
Faun z Mihalikovho soliska	BB	6/20/01	Ladislav Novotný st.	Lomnice	17	90 000
Divize Horní Planá						
Jméno psa / feny	Plemeno	Datum narození	Majitel psa	LS	Úspěšné dosledy	Hodnota trofejí a zvěřiny v Kč
Cora od Plánského splavu	BB	6/6/05	Ing. Jiří Mostecký	Sp.rekreač.zař.	cca 5	
Alexa z Vodických pramenů	BB		Ing. Renata Keltnerová	Chvalšiny	cca 5	

CESAR Z NOVODOMSKÝCH BAŽIN A KOMÁR Z DOUPOVA

Ti, kteří nevědí, tak Cesar je „Pan pes“, bavorský barvář a Komár je jeho neúnavný vůdce. Postavou malý, prostě muší váha, proto ta přezdívka, ale jinak občanským jménem Radek Hasenöhrl.

Potokem Liboc, klikatícím se Doupovskými horami, proteklo už spoustu vody, od doby, kdy si Radek přivezl štěně – Cesara. Hned od počátku bylo jasné, že to byla správná volba. Cesar bez problému zvládl v roce předběžné zkoušky barvářů a úspěšné dohledávky postřelené zvěře se zařadily mezi jeho další dobré zkušenosti. Dohledává s velkou chutí, štve zvěř, vytrvale hlásí a staví postřelenou zvěř a vždy čeká na svého vůdce, až postřelenou zvěř dostřelí.

Netrvalo dlouho a úspěšnost césarových dohledávek se rozkřikla do okolí. Díky tomu také úspěšných dohledávek přibývalo. Samozřejmě nebyly jen dohledávky úspěšné, protože každá nejistá vystřelená rána na zvěř se musí prověřit a i zde byla na Cesarovi vidět jeho získaná zkušenost. Nástřel a jeho přilehlé okolí dokonale prověřil. Poté se podíval na svého vůdce, jako by mu chtěl říci, tak tady jsme zbyteční. Občas bylo poranění zvěře takové, že jí nedělalo problém před Cesarem uniknout. A pak se Cesarovi nepodařilo zvěř na místě zastavit a hlásit.

Rád bych vás s průběhem jedné dohledávky podrobně seznámil. Je 28. září, svatý Václav, je nádherné podzimní odpoledne, zasedli jsme spolu s loveckým hostem pod bývalou vesnicí Řednice, na sedačku u Tringlu. Před námi je pomístně zarostlá planina s keři šípků, hlohů a jív. Planina se svažuje k Řednickému potoku a z této neproniknutelné hradby olší a vrb se neúnavně ozývá troubení jelena, dalšího jelena slyšíme troubit v Kaskádách pod Jírovským lesem a také z Doupova. Svým troubením asi dávají najevo, tady jsem já, to je moje místo, sem nechoď, nebo uvidíš. A také se tak stalo. Nedaleko od troubícího jelena z Řednického potoka, se ozval sok - hledající jelen. Po chvíli byly od potoka slyšet nárazy paroží a hřmotné lámaní, které se k nám neúprosně blížilo.

Dal jsem pokyn loveckému hostu, aby se připravil. Na zarostlou planinu před nás vyběhl jelen, snažil jsem se ho rychle přečíst, byl to starší korunový desaterák. Pošeptal jsem loveckému hostu, že může střílet. Jelen byl však stále v pohybu. Abych ho zastavil, houkl jsem, jelen se zastavil, postavil se na široko ve vzdálenosti asi 150 metrů před námi. V tu chvíli padla rána, jelen značil výskokem, dopadl na přední běhy, které se mu okamžitě podlomily a padl. Pak se však znovu s námahou zvedl. Lovecký host měl stále připravenou pušku k další ráně, ale bohužel nestačil vystřelit. Jelen se totiž stihl s velkou námahou dostat za šípkový keř, kde zůstal stát a kymácel se ze strany na stranu a potom zalehl. Pomyslel jsem si, že podle značení by to mohla být dobrá rána. Pozoroval jsem jelena dalekohledem, přes sněť větví byla vidět jen jeho hlava s parohy, náhle se převrátil, odkázal a ztratil se nám za terénní vlnou, která směřovala k Řednickému potoku. Jelikož jsem byl, díky značení, přesvědčen o dobré ráně, slezli jsme s loveckým hostem asi po půl hodině ze sedačky a šli jsme k nástřelu. Po chvilce jsem našel barvu, která nás dovedla k místu, kde jsem jelena viděl naposledy. Za šípkovým keřem byla zválená tráva a spousta barvy, která vedla směrem do Řednického potoka. Neustále jsem sledoval prostor před sebou, ale jelena jsem neviděl nikde ležet. Pomalu jsem postupoval po barvě a v tom jsem slyšel před sebou lámání a jak zvěř těžce odchází. Začínalo se smrákat a tak nezbylo nic jiného než dohledávku ukončit. Na loveckém hostu byla vidět velká nervozita a zároveň zklamání, že se jelena nepodařilo dohledat. A tak se ho snažím povzbudit, se slovy zavoláme Komára s Cesarem, oni jelena ráno dohledají.

Časně ráno nasazuje Komár Cesara, který je vybaven speciálním obojkem, na kterém je umístěn GPS systém, speciálně upraven na barvu. Cesar zalehl do barvářského řemene a zmizel v Řednickém potoce. Nemělo cenu je následovat, protože v této Doupovské džungli šípků, hlohů a jív se protáhne jen Komár společně s Cesarem. Při dnešní dokonalosti techniky, kdy je Komár spojen s Cesarovým GPS systémem, nám odpadají problémy s jeho lokalizací, při případném dlouhém štvaní a stavění postřelené zvěře. Komár je tak vlastně prostřednictvím GPS systému neustále v kontaktu s Cesarem a na displeji dokonce vidí, kam Cesar směřuje a na kterém místě zvěř staví. Díky této technice jsme byli na mobilním telefonu a jen čekali. Po čase zavolal Komár, že došli s Cesarem k pobarvenému zálehu. Poté dodal, že je před ním neprůchodný terén a proto vypustí Cesara na volno. Podle displeje GPS přístroje držel Cesar stopu, která směřovala přes potok Liboc, nahoru do Kaskád, kde asi po 500 metrech Cesar hlásil a stavěl jelena. Kvůli neprůchodnému terénu se nepodařilo Komárovi nepozorovaně dostat k jelenovi a ten unikl. Cesar ho hlasitě štval přes “Muničák“, směrem k Turči. V zarostlém bývalém ovocném sadu opět pes jelena stavěl. Po dlouhé odmlce plné očekávání, zavolal Komár, že podle GPS přístroje hlásí Cesar jelena nad Turčí. Poté dodal, že se nachází v blízkosti Cesara a tak se pokusí jelena dostřelit. Z dálky jsme pak uslyšeli výstřel a po chvíli zavolal Komár, že jelena má a kam máme přijet. Stáli jsme nad ním, byl to starší korunový desaterák, který měl přes 150 bodů. Položil jsem jelenovi do svíráku poslední hryz. S přáním “Lovu Zdar!“ jsem loveckému hostu předal úlomek, ze kterého jsem kousek odlomil a předal Komárovi za úspěšný dosled. Komár tento kousek úlomku zastrčil Cesarovi za obojek. Podle GPS přístroje jsme zjistili, že dohledávka se stavěním a štvaním byla dlouhá přes 3 kilometry. A zranění jelena zasahovalo vysoko až pod trup a také měl přestřelený pravý přední běh.

Všichni, kteří za svůj život vychovali a vycvičili několik loveckých psů vědí, že mohou být psi dobří, výborní, jedineční, ale také špatní. A tak si myslím, že si Cesar a Komár zaslouží trochu té “slávy“. Následující tabulka je toho důkazem, protože

plně dokazuje to, že v honitbě Vojenských lesů a statků, divize Karlovy Vary a v okolních honitbách, kde se intenzivně loví spárkatá zvěř, je dobrý barvář a jeho vůdce nenahraditelným pomocníkem a i finanční přínos za dohledanou postřelenou zvěř, případně její trofej, není zanedbatelný. A tak ještě jednou podrobněji představím hlavní hrdiny tohoto příběhu.

Cesar z Novodomských bažin

- Bavorský barvář narozen 25. 5. 2003
- Výstavy: výborný, 3xCAC, 3xCACIB, 3xBOB, Klubový vítěz, Národní vítěz, Český šampión, Interšampión
- Zkoušky a soutěže: 2004 PB II. c 168 b, 2005 IHB I. c 254 b, 2006 Celostátní soutěž barvářů, šlapaná stopa III. cena, 2007 Polsko vítěz memoriálu Benedikta Krieževského, 2009 ISHV Německo mezinárodní soutěž 2 v pořadí III. C

Cesar se také osvědčil jako plemeník, po několika nakrytých fenách je několik početně vyrovnaných vrhů s předpokladem výborného exteriéru a uplatnění při dohledávkách.

Komár

- Občanským jménem Radek Hasenöhrl, věk 36 let,
- Pochází z Radonic u Kadaně,
- Záliby: samozřejmě myslivost, myslivecká kynologie, podniká v pohostinství (mimochodem výborně vaří).

A na závěr mi nezbývá než přání, ať to stále tak dobře Cesarovi šlape a hledá a Komárovi tak běhá, jako doposud. A z té smečky barvářů, potomků Cesara, kteří běhají u Komára v Radonicích po zahradě, ať vyroste Cesarův důstojný pokračovatel.

Hory dóó.....Hory dóó.....

Miroslav Holas
lesní LS Valeč

Graf č. 1: Přehled počtu jednotlivé ulovené zvěře v letech 2004 - 2011

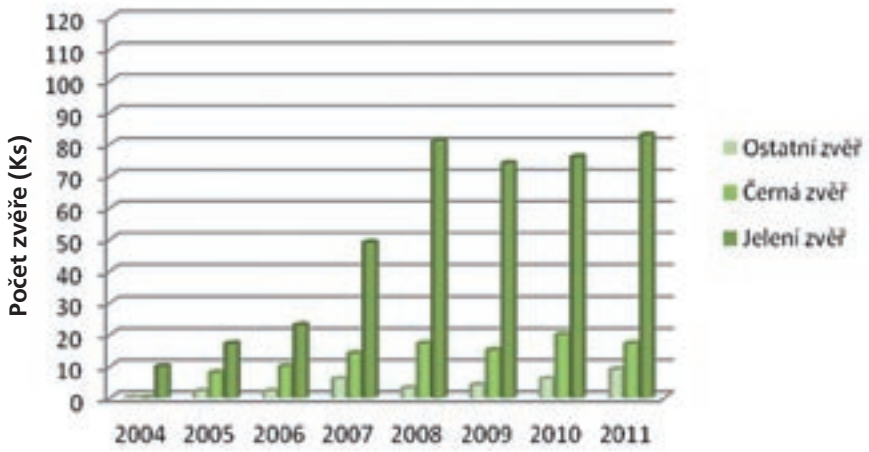

Graf č. 2: Porovnání celkového počtu ulovené a dosledované zvěře za období 2004 - 2011

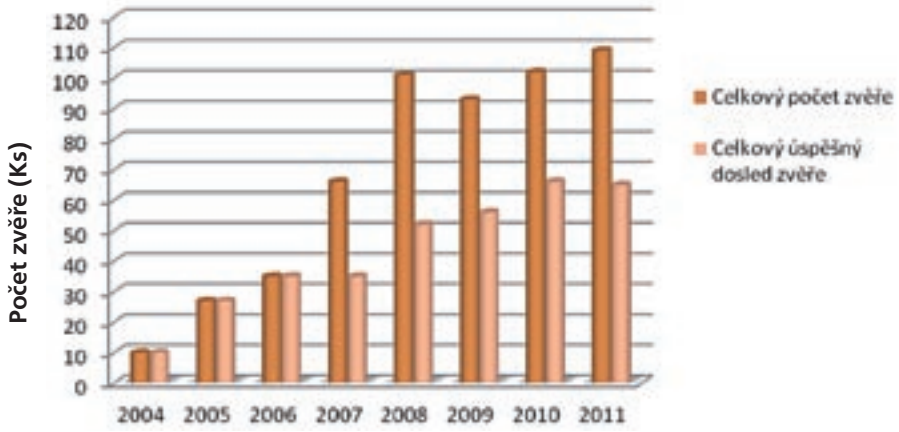

Přehled dohledávek v letech 2004 – 2011
(psovod Radek Hasenöhrl, se psem BB Cesarem z Novodomských bažin)

Rok	Celkem	Jelení zvěř	Černá zvěř	Ostatní zvěř	Úspěšné dosledy	Hodnota dohledané zvěřiny [kg]	Hodnota dohledané zvěřiny [Kč]	Hodnota dohledaných trofejí [Kč]	Hodnota dohledaných kusů celkem [Kč]	Průměrná délka stopy [m]	Štvaní
2004	10	10	0	0	10	560	28 000	45 500	73 500	296	1
2005	27	17	8	2	27	1 301	72 210	45 300	117 510	674	12
2006	35	23	10	2	35	2 038	112 090	105 200	217 290	1 189	16
2007	66	49	14	6	35	1 742	95 810	164 000	259 810	932	18
2008	101	81	17	3	52	3 338	183 590	742 000	925 590	1 110	28
2009	93	74	15	4	56	3 127	183 020	254 000	437 020	1 195	32
2010	102	76	20	6	66	4 136	238 720	412 850	651 570	1 497	34
2011	109	83	17	9	65	4 198	251 880	541 000	792 880	2 140	49
Celkem	543	413	101	32	346	20 440	1 165 320	2 309 850	3 475 170	1 129	190

Rychlost sklizně ovlivňuje kvalitu objemných krmiv

Část II.

Sklizeň senážním vozem, nebo řezačkou

Při sklizni senáže se klade důraz na maximální utužení hmoty a vytvoření anaerobního prostředí. Pokud se ukládá hmota do senážních žlabů, vaků, případně se skladuje senáž na zpevněné ploše či senážních věží, dosáhneme maximálního utlačení v případě sklizně hmoty při doporučené sušině a v případě ukládání řezané hmoty. Při lisování hmoty není řezání nutné, avšak je třeba počítat s tím, že budeme balíky také rozebírat a použijeme-li řezací nože, nebo alespoň jejich část, je rozdružování balíků snazší. V případě nastavení sklizňové techniky klademe důraz především na nastavení sběracího ústrojí, aby opět pokud možno sbíralo hmotu ze správně shrabaných řádků a nedocházelo ke sběru nadměrného množství příměsí, dále je třeba dbát na pravidelné ostření, kdy sklízecí řezačky zpravidla disponují z kabiny obsluhy ovládaným brousícím zařízením. Automatické broušení se začíná objevovat rovněž u senážních vozů. Při sklizni senážními vozy se uplatňují zejména modely se spirálovým vkládacím rotorovým ústrojím, které jsou osazeny z pravidla 30, spíše však 35 – 45 řezacími noži a objem ložného prostoru činí dle DIN cca 25 – 55 m^3, tj., objem při středním stlačení na úrovni 45 – 100 m^3. Kromě správně nastaveného sběrače, jehož šířku volíme u všech typů řezaček – nesených, tažených i samojízdných, s ohledem na šířku řadu, který vytváří shrnovače a vždy

správně nabroušených nožů řezacího bubnu či řezacího kola, se musíme zaměřit na sestavení celé linky, tj. odvozních prostředků a techniky pro rozhrnování nebo ukládání do vaků. Pro výše uvedené vozy jsou je dále charakteristický sběrač o šířce sbírání, nikoli sběrače, na úrovni cca 1,7 – 2,1 m, který je opatřen pomocným vkládacím válcem, bočními a také někdy zadními pomocnými kopírovacími koly. Co se týká konstrukce podvozku, tak pak se u menších modelů setkáme s dvouosým podvozkem s rozměrem disku zpravidla 20´´ až 22,5´´, pro střední výkonovou kategorii je typický disk s rozměrem 22,5´´ až 26,5´´ a nejvyšší výkonovou kategorii charakterizují disky o rozměru 26,5´´, případně 30,5´´. Šířka pneumatik dosahuje zpravidla 480 – 800 mm. Středně výkonné a výkonné modely se dodávají taktéž s náběžně nebo nuceně řiditelnou nápravou v základním provedení. Nástavba vozu je v zadní části opatřena hydraulicky otevíratelnými vraty, která mohou být doplněna o 2 – 3 rozdružovací a dávkovací válce pro plynulé vrstvení hmoty v silážních žlabech. Kromě klasických senážních vozů se setkáme s tzv. víceúčelovými modely s otevřeným stropem, který je jinak tvořen lany nebo stropními profily, a tyto vozy se rovněž používají jako výkonné odvozní prostředky v linkách se sklízecími řezačkami.

S ohledem na šířku řádku, která se blíží zpravidla skutečné hranici 2 m, se prosazují buď tažené, případně nesené modely řezaček nejvyšších výkonových tříd, nebo řezačky samochodné, se šířkou sbírání cca 3 m. S využitím tažených řezaček se dnes setkáváme ve větší míře ve skandinávských státech, řada výrobců tažených modelů pochází ze Spojených států a tato technologie je oblíbená rovněž u některých našich podniků a farem. Nesené a tažené řezačky využívají systému řezání s řezacím kolem nebo bubnem, samojízdné modely využívají řezací buben různé konstrukce. V případě technologie se sklízecí řezačkou třeba se řídit základním pravidlem a to, že řezačka nesmí stát. V našich podmínkách však pro sklizeň zavadlé hmoty technologií se s řezačkami dominují samojízdné modely. Základní předností sklízecích řezaček různé konstrukce je především precizní práce a dosahovaná délka řezanky. Délka řezanky je ovlivněna především vkládacím ústrojím sklízecích řezaček, které u samojízdných modelů tvoří 2 – 3 páry vkládacích válců a u tažených a nesených modelů pak 1 – 2 páry, přičemž vkládací systém je standardně osazen detektorem kovů a objevují se rovněž provedení s obranou proti kamenům. O délce řezanky pak rozhoduje rychlost vkládání, která se mění buď plynule, hydraulicky nebo krokově, mechanicky a rovněž délka vkládacího kanálu a míra stlačení hmoty. Samochodné modely jsou osazeny noži uspořádanými do tvaru písmene „V“, kdy jsou osazeny sadou se 16 – 48 noži a mnohanožové bubny, tj. 40 – 48 nožů jsou rovněž vhodné pro sklizeň senáže pro bioplynové stanice, přičemž šířka nože činí ½ šířky bubnu. Rovněž se setkáme se spirálově uspořádanými noži o šířce nože ¼ šířky bubnu, kdy se setkáme s až 56 noži. Tažené modely pak nabízejí zejména spirálové uspořádání nebo jsou osazeny noži, jejichž šířka se rovná šířce bubnu a jejich geometrie umožňuje plynulý řez. Kolové modely pak nabízejí řezací kolo s vějířovitě uspořádanými noži. Pro představu o výkonnosti a výkonových parametrech řezaček a senážních vozů můžeme uvést, že v případě renomovaných výrobců samojízdných řezaček se setkáváme s výkonem motorů různé konstrukce na úrovni 257 – 794 kW (350 – 1080 k), přičemž u modelů s výkonností nad 514 kW (700 k) se setkáme se stroji, kde se využívají buď 2 agregáty, kdy s jedním motorem se provádí právě sklizeň zavadlé hmoty s určitým výnosem a mohutností sběrných řadů, avšak tuto technologii dnes nahrazují výrobci použitím takových motorů, které umožňují pracovat v různých výkonových hladinách. Tažené, případě nesené modely řezaček se zpravidla agregují s trakčními prostředky o výkonu cca 50 – 221 kW (68 – 300 k), přičemž v případě systémových nosičů a traktorů s otočným řízením se jedná o energetickou náročnost, která odpovídá výkonovým možnostem těchto energetických prostředků a řezačky musí být pro tento příkon dimenzovány. Výše popisované senážní vozy se pak zpravidla agregují s trakčními prostředky o výkonu cca 110 – 221 kW (150 – 300 k) a opět zde platí, že pokud daný podnik disponuje trakčními prostředky výkonových kategorií nad 300 koní, využívá je rovněž pro agregaci se senážními vozy odpovídající kategorie. Pro srovnání energetické a také investiční náročnosti obou technologií je nutné znát všechna fakta. Jedná se o požadavky na délku a strukturu řezanky, a pokud existují požadavky na takovou délku řezanky, které dokáže dosáhnout pouze sklízecí řezačka (bioplynové stanice, intenzivní chovy skotu, struktura sklízených plodin, atd.), pak představuje sklízecí řezačka vhodnou a někdy také nutnou volbu. V souvislosti se sklízecími řezačkami je nutné rovněž vyřešit logistiku a tedy odvoz hmoty do místa naskladňování krmiva, kdy odvozními prostředky mohou být nákladní automobily nebo jejich soupravy s přívěsy s nástavbami pro odvoz objemného materiálu, nebo soupravy traktorů s návěsy, vozy pro odvoz senáže nebo návěsy s výtlačným čelem, případně víceúčelové sběrací řezací vozy, přičemž zde platí obdobné požadavky, co se objemů a konstrukce podvozků týká, jako v případě klasických senážních vozů popsaných výše. Velmi důležitým prvkem je v případě sklízecích řezaček, ale také další pícninářské sklízecí techniky, nastavení sběrače. Dbáme rovněž na způsob jízdy a to v případě sběracích lisů – obřích hranolovitých, ale zejména pak svinovacích – s konstantní, variabilní a semivariabilní komorou lisů svinovacích, kdy lze za optimum požadovat, když má řádek obdélníkový průřez a jeho šířka se rovná šířka lisovací komory, nebo širší, pokud jsou sběrače osazeny pomocnými bočními šneky, aby docházelo k rovnoměrnému plnění komory po celé její šířce, což se projevuje na snadném plnění komory a celkovém vzhledu balíku. V případě lisů se zpravidla používá pouze část sady řezacích nožů, kdy má řezání význam zejména pro snadné rozebírání balíků.

Technologie lisování a ovíjení balíků

Podíváme-li se na způsoby uchovávání hmoty trav a jetelovin, můžeme říci, že se v podmínkách našeho zemědělství značně zabydlela technologie lisování svinovacími lisy a následným ovíjením balíků různými způsoby. Lisování senáže do obřích hranolovitých balíků můžeme v našich podmínkách označit za okrajové. Požadavky kladené na konstrukci svinovacích lisů vycházejí především ze skutečnosti, že si velmi často musí poradit s materiálem o značené vlhkosti, velmi hutnými řady, do nichž je hmota shrnuta a také tyto stroje pracují často v obtížných podmín-

kách a to jak z hlediska stavu povrchu pozemku, tak z pohledu svažitosti. Pro sklizeň zavadlé hmoty se při výrobě senáže využívají zejména svinovací lisy s poměrně širokým sběračem, kdy šířka sbírání činí zpravidla 1,8 – 2,2 m, přičemž vkládání hmoty zajišťuje spirálový rotor. Také sběrač samotný je zpravidla opatřen válcem pro rozhrnování řádku. Ne všechny lisy jsou vkládacím rotorem osazeny, přičemž někteří výrobci využívají různá provedení vkládacích hrabic. Vzhledem k tomu, že v takovém případě existují požadavky na řezání materiálu do určité délky, jsou tyto lisy zpravidla vybaveny řezáním, které využívá právě spirálovitého vkládacího rotoru. Jím mohou být vybaveny rovněž lisy bez řezání. Rotor může být opatřen reverzním chodem či výklopným dnem pro případ zahlcení. Řezání jako takové se dodává s různým počtem nožů, zpravidla v maximálním počtu 14 – 26 nožů, kdy je však možné pracovat s různým počtem, přičemž minimální teoretická délka řezanky dosahuje dle počtu nožů cca 40 – 70 mm, případně více. Srdcem každého lisu je lisovací komora, která může být konstantní (pevná), variabilní (proměnlivá) a semi-variabilní (kombinuje vlastnosti pevné a proměnlivé komory). Pevná komora může být tvořena po celém obvodu lisovacími, otáčejícími se válci, další možnost představují laťové dopravníky s nosným ocelovým řetězem či vyztuženým pryžovým pásem a rovněž se můžeme setkat s konstrukcí, kdy zhruba polovinu komory tvoří válce a druhou polovinu tvoří laťový dopravník. Principem pevné komory je skutečnost, že vytváří balíky s tzv. měkkým jádrem, což znamená, že dojde k postupnému naplnění komory a utahování balíku probíhá po jeho obvodu po dostatečném naplnění komory. Například válcová komora může být opatřena segmentem výkyvných válců, které umožňují utahování balíku od menšího průměru nežli válce pevné. Druhou možnost představuje komora proměnná, která může být tvořena buď soustavou laťových dopravníků obdobné konstrukce jako v případě komory pevné, nebo se jedná o soustavu nekončitých pásů vyrobených z technické, vyztužené pryže, přičemž těchto pásů může být různý počet o různé šířce. Takové modely lisů pak utahují balík takřka od středu až do nastaveného průměru a vytvářejí tak balík s tzv. pevným jádrem. Některá provedení variabilní komory jsou opatřena aretací a utvářejí balík obdobně jako komora pevná. Modely s pevnou komorou se dodávají zpravidla s průměrem cca 1,2 – 1,3 m nebo 1,5 – 1,6 m, lisy s tzv. variabilní komorou nejčastěji dodávají jednotliví výrobci ve výkonových kategoriích s průměrem nastavitelným v rozsahu 1,0 – 1,5 m, 1,0 – 1,8 m a 1,0 – 2,0 m, případně více; avšak některé lisy nabízejí minimální průměr od cca 0,8 m výše, nebo naopak maximální průměr přesahuje již zmíněné 2 m. Samozřejmě, že existují různé modely tzv. minilisů s ještě menšími průměry balíku, avšak jejich využití je v našich podmínkách možno označit za okrajové. Z hlediska vázání již slisovaného balíku převažuje v naprosté většině případů vázání do sítě, případně může být kombinováno s dvou- či čtyřnásobným vázáním motouzem. Ve výbavě lisů zpravidla nechybí tzv. vyhazovací rampa urychlující celý pracovní proces, neboť není potřeba ponechávat další prostor pro odkládání balíku. Mezi důležité konstrukční prvky patří rovněž podvozkové skupiny lisovací techniky, kdy se svinovací lisy určené pro sklizeň senáží vybavují jednoosým podvozkem se šířkou pneumatik cca 450 – 600 mm nebo dokonce tandemovou nápravou s pneumatikami o šířkách cca 450 – 550 mm. Všechny typy náprav mohou být opatřeny brzdami. Součást lisů představuje taktéž systém ovládání, který svým provedením odpovídá technické vyspělosti lisu s tím, že se také v této oblasti začínají zabydlovat systémy ISO – BUS, obdobně jako v případě senážních a sběracích vozů.

Několik druhů ovíječek balíků

Jednou z možností, jak zajistit správný konzervační proces slisovaných balíků je jejich ovíjení tzv. strečovou, tj. samo-smršťovací folií. Mezi další možnosti patří kontinuální ovíjení speciálními tunelovými ovíječkami a ukládání balíků do speciálních rukávů. Poslední dva způsoby lze v našich podmínkách označit za okrajové. Pro úsporu času a pracovních operací se dodávají svinovací lisy s konstantní, variabilní i semi-variabilní komorou v provedení s integrovanými ovíječkami, případě existují dodavatelé speciálních podvozků s baličkou, přičemž tyto podvozky se používají pro kombinace s lisy různých výrobců k vytváření lisovacích kombinací. Integrovaná ovíječka pak může být součástí lisovací komory, či může využívat část komory k překládání slisovaného balíku do prostoru ovíjecího stolu. Druhou možností a tu můžeme označit za častější řešení, je zcela samostatná balička, která je s lisem spojena v jeden celek. Ovíjecí mechanizmus baličky v případě kombinací pracuje zpravidla automaticky a může mít podobu jakéhosi prstence s unášečem fólie nebo podobu dvojice ramen. Pro ovíjení se používají fólie o šířkách 500 nebo 750

mm, kdy širší je stále častěji používána a tyto rozměry používají také níže uvedená konstrukční řešení. Alternativou k integrovaným baličkám jsou ovíječky tažené, určené pro připojení ke svinovacímu lisu a některé modely jsou určeny jak pro agregaci s trakčním prostředkem, tak lisem. Kombinace se dodávají zpravidla s tandemovou brzděnou nápravou s pneumatikami o šířce až cca 550 mm, či nápravou jednoduchou s pneumatikami o šířce cca 550 – 650 mm. Takové kombinace jsou zpravidla osazeny řezáním a komfortním ovládáním, či centrálním mazáním. Kromě výše popsaných kombinací se začínají objevovat také modely s tzv. non-stop provozem. Jedná se o modely, které jsou vybaveny jakousi předlisovací komorou, která funguje jako mezizásobník sbíraného materiálu po dobu, kdy dochází k ovázání balíku sítí a nebylo by možné provádět lisování. A právě po tuto dobu se hmota shromažďuje v předlisovací komoře. Po uvolnění hlavní lisovací komory dojde k přesunu krmiva z předlisovací komory do komory hlavní a celý proces se opakuje po celou dobu sklizně. Samostatné ovíječky se dodávají v provedení neseném a taženém, přičemž se nabízejí s nakládacím ramenem nebo jiným systémem vlastního nakládání, či je nutné zajistit naložení manipulační technikou. Určitou alternativu pak představují stacionární baličky poháněné stacionárním spalovacím či elektrickým motorem a vybavené dálkovým ovládáním. Výše zmíněné kategorie baliček můžeme rovněž rozdělit na provedení s rotujícím ovíjecím stolem a stabilním unášečem fólie nebo se naopak setkáme s rotujícím unášečem či unášeči a stabilním ovíjecím stolem. Součástí zejména tažených baliček, stejně jako lisovacích kombinací může být rovněž adaptér pro překlápění balíků na základnu či jsou opatřeny tlumičem pádu, který rovněž chrání ovinutý balík před protržením. Stůl baličky různého provedení pak zajišťuje otáčení balíku kolem horizontální osy, aby bylo možné provést rovnoměrné pokrytí jeho povrchu, přičemž většina ovíječek nabízí možnost ovíjení ve 2 až 8 vrstvách. Počet vrstev kromě druhu materiálu či povrchu pozemku, na který jsou balíky odkládány, také závisí na tloušťce a kvalitě fólie jako takové. Manipulaci s ovinutými balíky lze zajistit vhodnou manipulační technikou s příslušeným adaptérem – kleštěmi na ovinuté balíky tak, aby nedocházelo k porušování fólie.

Ing. Filip Javorek
a Ing.Oldřich Fröhlich

NÁRODNÍ SOUTĚŽE MYSLIVECKÝCH TRUBAČŮ NA OLŠINĚ

O víkendu 8. – 9. června 2012 zněly nad rybníkem Olšina tóny lovecké hudby. Na 17. ročníku se zde sešli trubači z celé ČR, aby poměřili své trubačské umění v národní soutěži. Přes 300 účastníků našlo útočiště v rekreačním zařízení Olšina. Krásná scenérie šumavské přírody, kvalitně vybavený areál a především nadšení a chuť pořadatelů, byly zárukou pro úspěšný průběh soutěže a vřelé přijetí všech účastníků v srdci šumavské přírody. Snad jediným přáním organizátorů bylo, aby v den soutěže přálo počasí a slunce rozzářilo nejen hladinu rybníka Olšina, ale také tváře trubačů.

V pátek, kdy byly naplánovány od 18.00 hodin koncerty mysliveckých trubačů v Horní Plané a ve Chvalšinách, se přesně o půl šesté v podvečer ozval první hrom a blesk rozřízl nebe na dvě poloviny. Příroda se rozhodla dohnat vláhový deficit a pokropila vyprahlou půdu vydatným lijákem. Přesto se oba páteční koncerty uskutečnily. Na náměstí v Horní Plané, kde hrál místní soubor VLS Horní Planá s mírným odložením začátku a ve Chvalšinách využili Povltavští trubači podloubí u muzea ke komornímu koncertu pro hrstku odvážlivců, kterým ani nepřízeň počasí nezabránila a přišli si poslechnout loveckou hudbu a nechali se pozvat na sobotní soutěž.

Pracovní porada organizátorů a poroty v pátečním podvečeru proběhla bez problémů. Vše bylo připraveno s profesionální dokonalostí a všichni, kdo se na přípravě soutěže podíleli, včetně místního souboru a personálu rekreačního zařízení Olšina si zaslouží velké poděkování. Ještě v podvečer jsme všichni doufali, že místní přeháňka se opravdu přes noc přežene a soutěž proběhne za příznivějšího počasí.

V sobotu od rána lehce pršelo. Přesto všichni s odhodláním nastoupili ke slavnostnímu zahájení. Proslovy byly zkráceny na minimum. I tak osobně trubače přivítal výrobní náměstek VLS, s. p., Ing. Jiří Novák a popřál trubačům úspěch v soutěži a trpělivost s počasím. Po krátké informaci předsedy poroty, JUDr. Petra Vacka, a ředitele soutěže, Ing. Petra Krále, prohlásila miss Danělka Lída Dalecká soutěž za zahájenou. Soutěž ve všech pěti kategoriích probíhala dle rozpisu a počítač se začal plnit body porotců. Navzdory špatnému počasí se na Olšině stala mimořádná událost, téměř zázrak. Všichni zapomněli na své starosti, odložili špatnou náladu a nepřízeň počasí překonali pohodou, úsměvem a hudbou. Tohoto mimořádného jevu si všiml i rakouský porotce Rudolf Jandrasits, který nevěřícně poznamenal: „U nás v Rakousku stačí, aby při soutěži spadlo pár kapek a už máme stížnosti a nespokojené soubory, které chtějí hrát v sále a tady panuje pohoda a dobrá nálada. Jak to děláte?“ Nevím, jak to děláme, ale vím zcela jistě, že soutěž organizujeme především pro myslivecké trubače, kteří nějaké to nepohodlí vydrží a záleží nám na tom, aby se cítili dobře a mohli se bavit. Tomu jsme podřídili i organizaci soutěže, kde hlavním mottem byla vstřícnost, úsměv a pohoda.

Nově byla zařazena soutěž o nejvtipnější vystoupení souboru – úderem půl

Výsledky dle jednotlivých kategorií:

Kategorie:	Soubory ladění in Es	Soubory ladění in B	Sólisté borlice in B	Sólisté lesnice in B	Sólisté rohy in Es
1. místo	Poslední hryz	Pagáči – Trubači LDF Brno	Petruželka Jaroslav	Zach František, DiS.	Moková Jitka
2. místo	Trubači OMS Přerov	Trubači OMS Přerov	Ing. Pitorová Jana	Dudová Tereza	Eliáš Martin
3. místo	Soubor loveckých trubačů LČR, LS Jeseník	Soubor trubačů VLS ČR, s. p., divize Lipník nad Bečvou	Johan Josef	Oprštěný Jan	Ing. Hromádko Ladislav

páté odpoledne se v k prasknutí naplněném sále objevil první vtipný soubor. Celkem vystoupily čtyři soubory. Trubači OMS Přerov and Moravian Girls si připravili scénku s kankánem v trochu netypickém pojetí. Druhým vystupujícím byl soubor trubačů z VLS Lipník pod vedením Ing. Jana Jeniše, který vtipně představil jednotlivé členy souboru a zahrál a zazpíval s celým sálem slovenskou lidovou píseň pod dirigentskou taktovkou předsedy Klubu slovenských trubačů Edmunda Hatiara s přípitkem na konci. Poté vystoupil soubor Pagáči a Království Přerovské s pásmem Z pohádky do pohádky. Vystoupení zakončila vtipná scénka souboru VLS Horní Planá na téma Dykových signálů. Porota měla těžkou úlohu vybrat nejvtipnější soubor. Zvláště, když byla některými soubory uplácena kořalkou. Vítězství bylo především v ochotě souborů udělat něco pro druhé, pobavit své přátele.

Počasí se nad námi smilovalo a na slavnostní vyhlášení výsledků přestalo pršet a i sluníčko se přišlo podívat, kdo vlastně vyhrál. Po vyhlášení vítězů jednotlivých soutěžních kategorií byly uděleny další zvláštní ceny (ceny poroty, ceny starosty města Horní Planá, cena za nejvtipnější soubor). Na konec závěrečného ceremoniálu byl předán putovní pořadatelský tesák, od výrobního náměstka VLS ČR, s. p. Ing. Jiří Nováka a ředitele divize VLS Horní Planá Ing. Jaroslava Nerada si ho převzal Ing. Jaroslav Martínek,CSc., ředitel Školního lesního podniku Masarykův les Křtiny.

Poděkování si zaslouží všichni, kteří se na této akci jakkoliv podíleli a partnerům soutěže, kteří přispěli k jejímu zdárnému průběhu.

Ing. Petra Čunátová

OTEVŘENÍ ROZHLEDNY **NA KNÍŽECÍM STOLCI**

Dne 11. 7. 2012 byla zpřístupněna nově postavená dřevěná rozhledna na Knížecím Stolci (1226 m n. m.) ve Vojenském výcvikovém prostoru Boletice. Jejího slavnostního otevření se zúčastnil ministr obrany ČR RNDr. Alexandr Vondra, hejtman jihočeského kraje Mgr. Jiří Zimola, senátor Ing. Tomáš Jirsa, ředitel VLS ČR, s. p. Ing. Jiří Janota, předseda vojenského újezdního úřadu Boletice pplk. Ing. Karel Trněný a další.

Výška rozhledny je 8 metrů a výhled z ní je naprosto jedinečný, návštěvníci uvidí všechny okolní pohraniční hory a za dobré viditelnosti rovněž Alpy a to díky nejen dobré poloze rozhledny na 1226 nadmořských metrů vysoké hoře, nýbrž paradoxně i díky následkům větrné smrště Kyrill, která z okolí vrchu vymýtila většinu vzrostlých stromů.

S koncem letních prázdnin by mělo být po trase instalováno několik dalších dřevěných staveb (sruby, odpočívadla, ...) a měla by být dokončena též naučná stezka, věnující se této oblasti - přírodním podmínkám, fauně, flóře a hospodaření.

K rozhledně je značena cesta modrou turistickou značkou, která začíná u Uhlíkovské myslivny (u obce Záhvozdí). Trasa je značena jednosměrně, je dlouhá přibližně 18 km a z 80% vede v lese po zpevněných lesních komunikacích. Je uzpůsobena pouze pro pěší turistiku. Stezku a rozhlednu je možno navštívit během letních prázdnin vždy jen o víkendech, jelikož Vojenský výcvikový prostor Boletice je dosud vojensky využívaný.

Všem, kteří se rozhodnou tuto trasu navštívit, přejeme krásnou procházku a nebe bez mráčků, aby byl výhled z rozhledny dokonalý.

Ing. Petra Čunátová

GPS souřadnice začátku trasy: 48°50'22.599"N, 13°57'42.360"E

PTAČÍ OBLASTI U VLS ČR, s. p.
ČÁST III.

Ptačí oblast Libavá byla vymezena na ploše 32 721 ha nařízením vlády ČR č. 533/2004 Sb. a předmětem ochrany je zde populace chřástala polního a jeho biotop. Nachází se zde více než 60 volajících samců. Hranice ptačí oblasti je totožná s hranicemi vojenského újezdu. Na našich pozemcích je vyhlášena u LS Velký Újezd, Hlubočky, Potštát a Libavá u divize Lipník nad Bečvou a to na výměře 20 026 ha. Orgánem ochrany přírody (dále jen „OOP") je zde Újezdní úřad vojenského újezdu Libavá. K hlavním ohrožujícím faktorům patří změny ve využívání krajiny spojené se zarůstáním ploch bez vegetace náletovými křovinami a dřevinami.

Cílem ochrany PO Libavá je:

- *zachování a obnova ekosystémů významných pro chřástala polního v jeho přirozeném areálu rozšíření,*
- *zajištění podmínek pro zachování populací výše uvedeného druhu ve stavu příznivém z hlediska ochrany přírody.*

Jen s předchozím souhlasem příslušného orgánu ochrany přírody (OOP), mimo současně zastavěné a zastavitelné části území obcí, lze v PO Libavá provádět činnosti vyvolávající změnu výše ustálené hladiny povrchové a podzemní vody, která by mohla způsobit změnu biotopu chřástala polního; měnit druh pozemků a způsoby jejich využití.

Předchozí souhlas OOP není třeba, jde-li o prioritní využívání území vojenského újezdu pro potřeby obrany státu a postupy v souladu s manipulačními řády vodních děl.

Chřástal polní (Crex crex) je středně velký pták z řádu krátkokřídlých velikosti menší koroptve velikosti těla okolo 25 cm. Celkové zbarvení šedavě žlutohnědé, svrchu černě skvrnité. Slyšitelný je hlavně v noci – vytrvalé a opakované „réprép réprép". Rozšířen je v celé Evropě a na východ v Sibiři až za Bajkalské jezero. Chřástal polní je tažným ptákem, který zimuje v subsaharské Africe, kam odlétají od září do října a zpět do Evropy se vrací hlavně v květnu. V České republice hnízdí

Chřástal polní,
foto: Lukáš Kovár

Chřástal polní,
foto: Štěpán Mikulka

Libavá ze vzduchu, foto: Lukáš Kovár

roztroušeně na celém území, hlavně ve vyšších polohách až do 1250 m n. m. a jeho početnost se odhaduje na 1500 až 1700 párů. Hnízdí především na vlhkých loukách a též i pastvinách s jetelem nebo vojtěškou. V jeho potravě převládá především živočišná složka, tvořená hlavně hmyzem, ale i červy, měkkýši a pavouky. Rostlinná složka je v potravě zastoupena na podzim a tvoří ji semena a zelené části rostlin. Potravu sbírá při procházení porostem ze země nebo z rostlin. Chřástal polní je polygamním druhem, který hnízdí 1 až 2x ročně. Samci zůstávají se samicemi pouze krátce v době reprodukce a poté zase hledají další samice. Hnízdo si tvoří na zemi a snůška čítá 9 až 11 zelenavých až nažloutle zelených vajec. Snůšky se v hnízdech objevují od poloviny května do poloviny července. Inkubační doba vajec trvá 16 – 19 dní a mláďata opouští hnízdo krátce po vylíhnutí a již po 3 až 4 týdnech se krmí sama. Mláďata jsou vzletná po 5 týdnech a plné vyspělosti dosahují již ve stáří 7 až 8 týdnů. V Červeném seznamu ČR je chřástal polní zařazen v kategorii zranitelný druh, dle zákona je chráněn v kategorii silně ohrožený druh a je chráněn i dle přílohy č. I. směrnice č. 79/409/EHS, o ptácích a v České republice je předmětem ochrany ve vymezených ptačích oblastech (PO) Boletice, Šumava, Doupovské hory, Labské pískovce, Krkonoše, Jeseníky, Orlické Záhoří, Horní Vsacko, Králický Sněžník a v PO Libavá.

Text:
Ing. Vladislav Seidl
ekolog ŘSP VLS ČR

Rybník Čermná horní, divize Lipník nad Bečvou
foto: Lukáš Kovár

GEOMETRICKÝ STŘED **ČSSR**

Jednou se zajímavostí, které se nacházejí na území VLS ČR s. p., divize Plumlov je pomník označující geometrický střed naší bývalé republiky. Tento pomník je umístěn ve Vojenském újezdu Březina v oblasti LS Rychtářov, nedaleko od zámečku Ferdinandsko.

Těžiště Československa stanovil v roce 1947 na kótě 478 kartografický odbor bývalého zeměměřičského úřadu na základě metody kartometrického řešení Dr. Ing. Kučery. Rozvinutá plocha celého územního celku byla rozdělena na úzké rovnoběžné pruhy, přičemž jejich okraje byly vyrovnány. Podstata metody potom spočívala v určení těžiště vzniklých lichoběžníků a nalezení těžiště této soustavy bodů. S přihlédnutím k omezené přesnosti metody a hraničním změnám byl za těžiště prohlášen nejbližší výše položený bod.

Pomník v místě geometrického středu byl vystaven v roce 1985, pro konstrukci byl zvolen beton s kabřincovým obkladem (materiálový výkřik doby výstavby). Na vrchní straně pomníku je osazena pamětní žulová deska s nápisem „Geometrický střed ČSSR 1985“.

Na technickém i vizuálním stavu pomníku se od té doby silně podepsal zub času a proto bylo v dubnu letošního roku rozhodnuto o jeho rekonstrukci. K provedení rekonstrukce byla oslovena plumlovská firma Kamenictví Otruba. Po prohlídce a posouzení stavu byl dohodnut rozsah a způsob opravy s navržením použitého materiálu – žuly a břidlice. Původní žulová deska s nápisem byla restaurována a umístěna zpět. V čelní straně pomníku je osazena nová žulová deska s nápisem datujícím dobu opravy a znakem VLS ČR s. p. Při provádění prací byla pod původní žulovou deskou objevena dutina se schránkou, ve které byly nalezeny zakládací listiny stavby.

V červnu byly práce na rekonstrukci dokončeny a v pondělí 18. 6. 2012 v 9.00 hodin se za přítomnosti ředitele divize Plumlov a přednosty Újezdního úřadu vojenského újezdu Březina konalo slavnostní znovuodhalení pomníku. Při této příležitosti byly do dutiny vloženy další schránky s informacemi týkajícími se opravy a činnosti VLS. Svou premiéru při znovuodhalení pomníku měli i trubači divize Plumlov, kteří svým vystoupením podtrhli slavnostní atmosféru tohoto okamžiku. Provedenou rekonstrukcí místo opět získalo důstojný vzhled a bude i dalším generacím připomínat historii naší vlasti.

Vítězslav Urbánek

Stav po opravě

Před opravou

sev. zem. šířka: 49° 21' 43"
vých. zem. délka: 16° 56' 34"

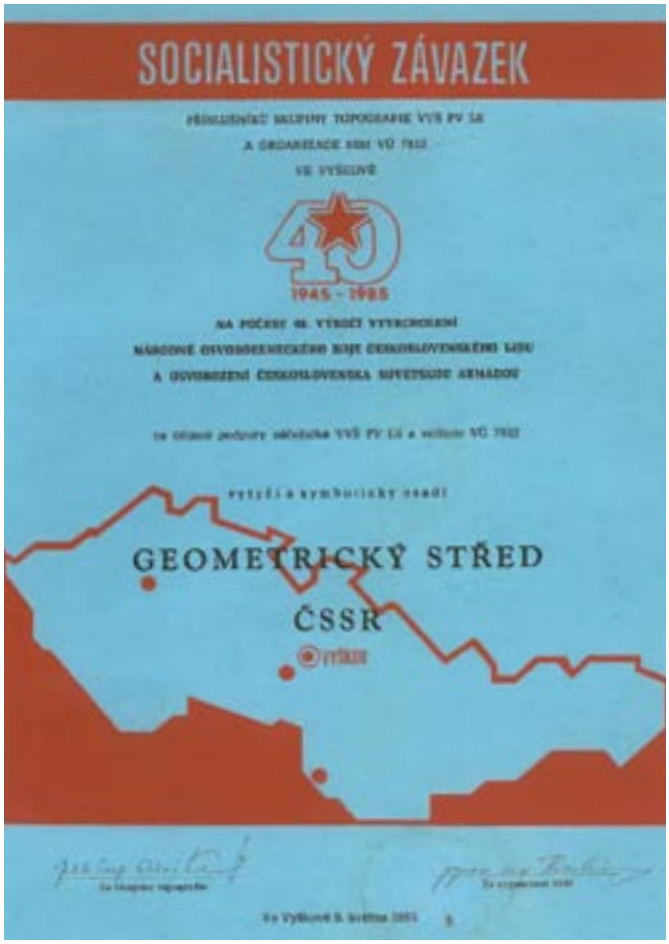

BÝVALÝ **HAJNÝ SYCHRA** JE VE STŘELBĚ **ŠESTÝ NA SVĚTĚ**

Při čtvrtém startu pod pěti kruhy dosáhl dvaačtyřicetiletý brokař Jan Sychra z Dukly Hradec Králové svůj životní výsledek. V olympijském finále skeetu obsadil šesté místo. Poprvé se probojoval do šestičlenného finále a dokonce bojoval o medaili. Místenku na olympijské hry v Londýně si zajistil již loni v březnu, kdy v úvodním podniku Světového poháru v chilském Concepciónu vyrovnal absolutní světový rekord nástřelem 150 bodů.

Jste mistrem světa i Evropy, získal jste světové poháry. Zlatá medaile z olympiády však stále chybí.

Bohužel je to tak. A to už jsem na čtvrté olympiádě. Poprvé jsem se olympijských her zúčastnil v roce 1996 v Atlantě a umístil se patnáctý. Bral jsem to jako nováčkovskou daň. O čtyři roky později jsem si sice účastnické místo vystřílel, ale do Sydney jsem nakonec nejel. Na další olympiádě v Athénách jsem obsadil devátou pozici. V Pekingu mi k postupu do šestičlenného finále chyběly dva úspěšné zásahy. Skončil jsem šestnáctý.

Letos v Londýně k zisku medaile už chybělo jen malinko.

Ve finálové pětadvacítce jsem netrefil dva terče, přitom s celkovým součtem 143 zásahů jsem potřeboval jen o jednu trefu lepší výsledek a postoupil bych do rozstřelu o bronz. Nakonec z toho bylo šesté místo, ale být šestý na světě, není ostuda. Úspěchem už bylo dostat se v tak velké konkurenci do finále. Každé finále je super a hodně favoritů zůstalo za mnou.

Co se při té první střele mimo stalo?

Právě, že vůbec nic, je naprosto jednoduchá. V průběhu soutěže jsem ji bez problémů trefoval, ale asi to zůstalo někde v podvědomí. Na té trojce se vysoký terč špatně odhaduje, protože tady postavili zelenou stěnu, co klame. Je to moc nepříjemné. Před druhou chybou mne vyvedl z tempa rozhodčí, když mne poslal zpátky ze stanoviště. Ale s tím se musí umět střelec vyrovnat... Olympiádou však nic nekončí, sportovní život jde dál...

Vraťme se do vašich úplných začátků. Měl jste odmalička jasno, kterým směrem se bude ubírat vaše celoživotní směřování? Jaká je vaše civilní profese?

Civilní profesí jsem hajný, a tím jsem chtěl být už jako kluk – tenkrát hlavně proto, že hajný má pořád flintu přes rameno. Nakonec se mi přání splnilo. Vystudoval jsem Střední lesnickou školu v Trutnově, později jsem na této škole i několik let pracoval jako vychovatel a sportovní instruktor.

Jak jste se dostal ke střelbě?

Odmalička mne lákala tátova vzduchovka ve skříni. A to byl asi osud. Později, když jsem měl možnost si střelbu zkusit a zjistil jsem, a to nejen já, že to s mými výsledky není tak špatné, začal jsem se tomu věnovat. Těch lidí, co mi pomohli k tomu, kde jsem dnes, bylo nemálo. Trenérů také. Každý z nich mi dal něco do vínku.

Proč jste k dalšímu svému sportovnímu rozvoji zvolil právě vojenský oddíl vrcholového sportu Dukla? A proč právě zaměření na skeet?

V polovině devadesátých let jsem se rozhodl zeptat se velitele královéhradeckého armádního střediska Dukla a pozdějšího trenéra, zda by mne nevzal mezi své střelce. Vzal, a tak od roku 1997 závodím za Duklu. Byla to dobrá volba. A proč skeet? Asi proto, že je akční, je vidět okamžitý výsledek. Baví diváky víc. Před mnoha lety jsem to zkoušel i s malorážkou a se vzduchovou puškou, ale skeet mně učaroval. Ona totiž není střelba jako střelba. Tak například z pistole mám problém nastřílet vůbec limit. Jednoduše ji nezvládám, za spoušť tu tahám jako za opratě.

Na co se před soutěží soustřeďujete nejvíc?

Na to, abych měl klid a pohodu. Učit se už moc nemusím, jen pilovat a střílet. Správně se před soutěží a střelbou naladit je umění.

Nevadí vám už to neustálé cestování po světě?

Když vidím letiště, tak se mi dělá špatně. Cestujeme se zbraněmi a střelivem a pořád s tím na letištích máme nějaké problémy. Budíme obavy u bezpečnostních a letištních složek, procedury střídají procedury. Někdy je toho, co je třeba řešit, až nad hlavu.

Pro vrcholového sportovce je mimo jiné prvořadé mít dobré zázemí v rodině. Jak se na vaši častou nepřítomnost v kruhu rodinném tváří manželka?

Zázemí doma je velmi důležité, a to mám. Myslím si, že taková krátkodobá odloučení i vztah osvěží. Zatím to tak funguje.

A co Sychra doma jako manžel a otec dětí?

To musí posoudit jiní, ale mohu tlumočit: Fajn táta a manžel, který je občas líný. Jako mnoho jiných chlapů dokáže doma udělat nepořádek a nic neuklidit. Někdy vztekloun, neumí vařit, ale má nás rád – a my jsme rádi, když je s námi a nelítá nám po světě.

Nastaly někdy ve vaší sportovní kariéře okamžiky, že jste chtěl se vším praštit a všeho nechat?

Nastaly. A je to jen několik málo let zpět. Moc mi to tehdy nešlo, ale bylo to spíše o psychice. Narodil se nám syn s handicapem a najednou toho bylo všeho na mne nějak moc. Cítil jsem se hodně unavený... Ale všechno chodí ve vlnách a lepší časy se vrátily. Uspěl jsem na mistrovství světa a byl jsem rázem zpět. Kdyby se to tehdy nepovedlo, byl by to asi můj poslední soutěžní start.

Teď jedna otázka pro vaše ... cáté tělo: Jak dlouho se dá sportovně střílet na vrcholové úrovni?

Docela dlouho. Znám střelce i o několik let starší. Otázka je, jak dlouho budu těm mladším stačit, jak mi to půjde a jak dlouho mne to bude bavit. S trenérem jsme si řekli, že ať olympiáda dopadne jakkoli, tak chci pokračovat dál. A teď už je čas dívat se opět dopředu, neboť další soutěže jsou už v dohlednu!

Pavel FILLA

Foto: archiv Jana Sychry

Třebíz

CESTOU NECESTOU

Dnešní výlet vás zavede do krajiny na první pohled nezajímavé. Do vesniček severozápadně od Slaného. Leží mezi poli, ještě před hranicí přírodního parku Džbán a i turistické značky se jim vyhýbají. Přitom ukrývají mnoho zajímavostí, které u nás jinde nepotkáte. Bohužel je však, vzhledem k absenci cest vhodných pro pěší, vhodnější výlet podniknout spíš na kole nebo autem.

Naší první zastávkou bude Panenský Týnec, ležící zhruba v polovině vzdálenosti mezi Slaným a Louny. Čekají tu na nás nádherné zříceniny gotického kláštera. Byl založen kolem roku 1280 pro ženský řád klarisek a dal jméno celé osadě. Jeho výstavba byla přerušena za husitských válek, poté obnovena, ale nakonec byl po bitvě na Bílé Hoře nedostavěný komplex opuštěn. Budovy kláštera byly částečně přestavěny na zámek, ale nejpůsobivější je mohutné torzo gotického kostela se štíhlými pilíři mířícími k nebesům. Zelený trávník uprostřed hlavní chrámové lodi vybízí k zastavení a odpočinutí. Navíc prý místo oplývá pozitivní a léčivou energií a je vyhledávaným místem k „dobití baterek".

Pokud jste nadšenci pro historii, můžete si udělat malou odbočku do Žerotína, ležícího necelé 2 km jižně od Panenského Týnce. Dovede vás sem modrá značka, ale po silnici, takže klidně můžete použít i auto nebo kolo. Přímo ve vesnici najdete zříceninu hradu Žerotína, tedy spíš pár zbytků zdí, sklepů a příkop. Nicméně slavný rod Žerotínů odtud opravdu pocházel.

Panenský Týnec

Studánka u kaple sv. Blažeje

Zkamenělý pastýř

Zvonice v Neprobylicích

Také následující zmínka je pouze pro skalní fanoušky zborcenin všeho druhu. Cestou do Třebíze uvidíme kousek za Panenským Týncem přímo u silnice kostelík. Je to kaple sv. Blažeje a u ní je i zastřešená studánka. Voda v ní prý byla, či možná ještě je, léčivá a pod kaplí dlí podle pověsti zlatá kvočna se 12-ti zlatými kuřaty. Zřejmě je to všechno velmi dobře ukryto, neboť v době naší návštěvy byl stav celé lokality velmi neutěšený a kaple byla za plotem, hlídána smečkou zuřivě štěkajících psů.

To další zastavení nám rozhodně zvedne náladu a najde se tu něco opravdu pro každého. Dospěli jsme do Třebíze. Jméno pochází z osobního jména Třebid, jednalo se tedy o Třebidův dvůr. Stávala zde tvrz, která prý byla využívána k věznění provinilých řeholnic z nedalekého kláštera, ale pravděpodobnější bude spíše její spojení se správou hospodářství. Když se ocitnete v Třebízi na návsi, mimoděk začnete přemýšlet, jestli to je dosud obydlená a žijící vesnička, nebo jste přijeli doprostřed skanzenu. Obojí je pravda. Třebíz je vesnickou památkovou rezervací a zdejší národopisné muzeum skutečně obhospodařuje mnoho staveb kolem rozlehlé návsi. Tak se vydejte na procházku starými časy, exteriéry chaloupek se můžete kochat v kteroukoli denní i roční dobu. Bloudit určitě nebudete, na návsi je velká informační tabule s plánkem všech zajímavostí. Pokud přijedete v otvírací době muzea, můžete si všechny objekty prohlédnout i zevnitř.

Uprostřed návsi je rybníček, u něj kostelík svatého Martina, dřevěná zvonička, opodál kaplička se studánkou. Na první pohled zaujme honosný Cífkův statek, i vedle stojící Šubrtův, a ještě o kousek dál malý vesnický krámek, jak z dob F. L.Věka, ševcovna, výměnkářská chaloupka... Na protější straně návsi stojí rodný dům V. B. Třebízského. Jeho romány se prý ve své době těšily takové popularitě, že turisté a poutníci podnikali výlety právě na místa, o kterých se v jeho románech dočítali a mnohá leží ve zdejším kraji, v okolí Třebíze. K jeho pomníku se vydejte na skály (spíše skalky) nad vesnicí. Je to milá krátká vycházka a uvidíte i reliéfy vytesané ve skalách, ovšem už trochu poničené.

To ale pořád ještě nejsou všechny zajímavosti Třebíze. Na návsi objevíte také velká vrata do místní pálenice, která rozhodně stojí za návštěvu a ochutnání některého z místních výborných výrobků. A jestli jste řidiči, můžete si nějakou tu placatku koupit s sebou domů na večerní besedu o zážitcích z výletu. A pak je tu ještě velice speciální zahradnictví Bambus centrum, s několika nádržemi, skleníky a japonskou zahradou. Určitě stojí za krátké i delší podívání, otevřeno mají i o víkendech celý den.

A teď už míříme na sever, k snad nejznámějšímu českému menhiru, Zkamenělému pastýři u Klobuk. Stojí osamocen v poli při silničce z Klobuk na Telce. Ale oranicí se nebudete muset vláčet, cesta k menhiru od kraje pole vede. Kámen je vysoký přes 3 metry a jeho hmotnost se odhaduje na pět tun. Dříve kolem sebe míval kruh menších kamenů, a proto vypadal jako pastýř uprostřed stáda oveček. Podle legendy se každým rokem posune o zrnko písku směrem k vesnici.

Jestli vám zbývá ještě aspoň trocha energie, doporučujeme zajížďku k některé z pozoruhodných dřevěných zvonic. Nejzajímavější se nachází v Neprobylicích na místě původního kostela. Má otevřené zvonové patro se třemi starobylými zvony a vysokou kamennou podezdívku, do které jsou zasazeny náhrobky členů rodiny Pětipeských, majitelů tvrze, která v Neprobylicích stávala. Později byly její zbytky zapracovány do stavby ovčína. Zajímavé je, že zhruba ve stejné době zde stávala ještě druhá tvrz, která ovšem zmizela beze zbytku. Další pěkné zvonice v okolí mají Kvílice, Tuřany, Řisuty nebo Přelíc.

Vaše putování zdejším krajem může dále pokračovat do Peruce – vesničky spjaté s pověstí o Oldřichovi a Boženě nebo třeba do Zlenic, nabitých barokními památkami a vzpomínkami na Antonína Dvořáka a nebo... Je toho tu k vidění dost. Však sami uvidíte.

Ing. Karel Pazourek

Žerotín

DĚTSKÉ DNY NA LESNÍ SPRÁVĚ **VALEČ**

Vojenské lesy a statky ČR, s. p. divize Karlovy Vary, lesní správa Valeč ve spolupráci se Základními školami Valeč a Podbořany připravily pro děti v rámci vzdělávacího programu lesní pedagogiky naučnou stezku.

Dne 30. 5. 2012 přijelo na Srub Bukovina 16 dětí, ze 3. až 5. třídy Základní školy ve Valči, vedené pedagogickým dozorem Mgr. K. Dvořákové a M. Paškové. Společně se základní školou přijelo i 10 dětí z Mateřské školky ve Valči. Zahájení provedli trubači lesní správy Valeč a vedoucí lesní správy Ing. Z. Macháček přivítal děti a seznámil je s připraveným programem.

Naučná poznávací stezka měla 6 stanovišť a byla asi 2 kilometry dlouhá, žáci ZŠ byli rozděleni do skupinek a měli za úkol absolvovat vyznačenou trasu a na stanovištích rozpoznat druhy lesních dřevin, keřů, bylin, dále pak rozpoznat jedlé a jedovaté houby, poznat lesní zvěř a její stopy. Odpovědět na otázky typu: Jaká je

Ukázky z tvorby dětí, jako poděkování za přípravu naučné stezky a krásně prožitý den

funkce lesa a co se vyrábí ze dřeva, jak se mají v lese chovat. Součástí naučné stezky byla i ukázka ze života včel, kde včelař pan P. Ján dětem ukázal úl a jeho vybavení, popsal dětem život včel a společně s dětmi se bavili o tom, proč jsou včely v přírodě užitečné.

Na všech stanovištích byly skupiny dětí podle znalostí hodnoceny body a skupina, která získala nejvíce bodů, byla odměněna upomínkovými předměty vojenských lesů. V rámci doprovodného programu si mohly děti vystřelit na terč ze vzduchovky a prokázat svoji zručnost při přeřezávání dřeva ruční pilkou. Pro děti byla připravena chutná polévka, mohly si opéct na ohni špekáčky, dále byl pro ně připraven čaj, limonáda a sladkosti.

Ukončení celého dne provedl vedoucí lesní správy Ing. Z. Macháček, byla vyhodnocena soutěž a nejlepším dětem byly předány upomínkové předměty. Celou akci zakončily lovecké fanfáry trubačů, kteří byli po zásluze odměněni potleskem.

Dne 19. 6. 2012 přijelo na Bukovinu 35 dětí z 5. třídy Základní školy z Podbořan, s pedagogickým dozorem Mgr. P. Pláničkovou a Mgr. O. Filípkovou, vše probíhalo podobně, jako na předešlé akci. Opět zazněly lovecké fanfáry trubačů, děti byly seznámeny s programem, proběhlo rozlosování do pětičlenných skupinek a poté mohla začít naučná stezka.

Vědomosti dětí byly dobré, po poledni, když dorazila poslední skupina do cíle, bylo provedeno vyhodnocení a došlo k vyhlášení nejlepší skupiny. Následovalo krátké zhodnocení vedoucím lesní správy Ing. Z. Macháčkem a poděkování pedagogickému dozoru i jménem dětí za přípravu krásně prožitého dnu na Bukovině. Závěr opět patřil lovecké fanfáře trubačů lesní správy. V rámci tradice dětských dnů byl požádán pedagogický dozor, aby všichni společně s dětmi zasadili nedaleko lovecké chaty Srub sazenici červeného buku, který bude připomínat tento den.

A co napsat na závěr, že je dobré pro děti, když si mohou základní poznatky o fungování lesa a života v něm připomenout přímo na místě, mohou vnímat okolní přírodu všemi smysly a mohou ji „poznat, osahat si ji, přivonět si k ní“ a hlavně učit se prožitkem.

M. Holas

DĚTSKÝ DEN NA OLŠINĚ 2012

Den dětí - 1. června - je u naší divize vždy výjimečný. Každoročně se koná v Rekreačním zařízení Olšina velký Dětský den pro děti z okolních i vzdálenějších mateřských a základních škol. A ne jinak tomu bylo i letos... Ráno bylo sice ještě deštivé, ale pak se počasí umoudřilo a mohli jsme přivítat malé návštěvníky. Akce se i přes počáteční nepřízeň počasí zúčastnilo okolo 900 dětí.

Jako každý rok bylo připraveno asi 20 stanovišť s různým zaměřením, jak soutěžní a sportovní, tak i poznávací a naučná. Proběhly zde ukázky živých ryb, výcviku dravých ptáku, lesnické techniky, výcviku loveckých psů, mysliveckých trubačů, dále nechyběly ukázky z náplně práce a techniky Vojenské policie i Policie ČR, Vojenské hasičské jednotky a Vodní záchranné služby. Dobrovolní hasiči z Nové Pece předvedli hasičský zásah a stanoviště EONu seznámilo děti s výrobou elektřiny. Ani o lesní pedagogiku a živá zvířátka děti nepřišly. Velkou zábavou byly dva skákací hrady a stanoviště s provazovými překážkami. Bezesporu největší atrakcí dne však byly přelety vojenského vrtulníku nad rybníkem Olšina a seskoky parašutistů přímo do areálu dětského dne mezi děti.

V rámci této akce proběhlo i vyhodnocení každoroční výtvarné soutěže. Letošní téma byly „Mé toulky za zvěří" a zúčastnilo se jí okolo dvou stovek žáků z okolních škol. Svou další sezónu otevřelo i naše malé muzeum na Rybářské Baště na hrázi rybníka Olšina, kde během zimní přestávky došlo k několika obměnám v expozici, takže je stále na co nového koukat.

Všichni organizátoři předvedli velký kus práce a svá stanoviště připravili bezchybně, za což jim patří velký dík. Poděkování patří i RZ Olšina, které se celý den staralo o občerstvení. Dětský den proběhl bez problémů a na jedničku. Odměnou nám všem byly spokojené a usmívající se dětské tvář.

Ing. Petra Čunátová

RYBÁŘSKÉ ZÁVODY PRO **DĚTI NA OLŠINĚ**

V sobotu 19. května 2012 se uskutečnily na rybníku „Malá Olšina" rybářské závody pro děti do 15 let. O organizaci celé soutěže se postaral pan František Lešek, zařídil i krásné počasí, takže celé závodní dopoledne probíhalo v klidu za svitu sluníčka, což se u nás tak moc často nestává... Občerstvení pro „rybáře" i jejich doprovod zajistilo bezchybně RZ Olšina.

Do soutěže se přihlásilo 19 závodníků. Lovil se kapr obecný a pstruh duhový způsobem „na plavanou" nebo „na položenou". Vyhodnocování úlovků bylo jednoduché. Každý centimetr ulovené ryby znamenal jeden bod a vítězem se stal rybář s největším počtem bodů. Speciální cenou byla cena za největší ulovenou rybu.

Ve 13 hodin proběhlo vyhlášení závodů, kterého se zhostil Ing. Král. Každý zúčastněný dostal upomínkový předmět od VLS ČR s. p. a pro vítěze byly připraveny hodnotné ceny: povolenky k rybolovu na rybník „Velká Olšina" a knihy s rybářskou tématikou. Věcné ceny do soutěže věnovaly VLS ČR s. p., divize Horní Planá.

Celá soutěž se vydařila a příští rok si ji jistě rádi zopakujeme, doufáme, že i s větším počtem účastníků.

Ing. Petra Čunátová

pořadí	jméno závodníka	celkové body (ulovené cm)
1. místo	Kadlec Jiří	129
2. místo	Zwifelhofer Petr	90
3. místo	Čížek Jonáš	66
cena za největší ulovenou rybu	Maruška David	pstruh duhový - 49 cm

POHÁR MLÁDEŽE V LOVU RYB

Začátkem června, přesněji 2. června, se konečně mladým rybářům v okolí Vojenského výcvikového prostoru Libavá vyplnil jeden se snů, a to závodit v lovu ryb na velmi dobře zarybněném revíru. Tohoto dne se uskutečnil na chovném rybníku Horní Čermná Pohár mládeže v lovu ryb udicí. Rybník obhospodařují Vojenské lesy a statky s. p., divize Lipník nad Bečvou. Akci uspořádaly společně Vojenské lesy a statky s. p., divize Lipník nad Bečvou, místní organizace Českého rybářského svazu Hranice a rybářský kroužek Potštát.

Soutěžilo se ve dvou kategoriích – děti od 6 do 13 let a mládež od 14 do 16 let. Účastníci závodu také bojovali o čestné uznání za největší ulovenou rybu v jednotlivých kategoriích a v neposlední řadě také o „Pohár pro absolutního vítěze“, který do závodu věnovaly Vojenské lesy a statky s. p., divize Lipník nad Bečvou. Dodržování pravidel kontrolovala a měření úlovků prováděla komise rozhodčích, složená převážně z členů rybářské stráže místní organizace Českého rybářského svazu Hranice.

Do závodu se přihlásilo celkem 18 závodníků, z toho 3 dívky. Nejmladší závodnicí byla teprve sedmiletá Kamila Bartošová. Závod byl rozdělen na dvě kola po dvou hodinách, mezi jednotlivými koly bylo pro účastníky závodu i pro jejich „trenéry“ a „manažery“ připraveno občerstvení.

VYHLÁŠENÍ VÍTĚZŮ

Kategorie 6 – 13 let

1. místo	Tomáš Rypar	1302 b
2. místo	Daniel Ševčík	1262 b
3. místo	David Roreček	1244 b

Největší ulovená ryba: Kapr obecný o délce 44 cm (ulovil Daniel Ševčík)

Kategorie 14 – 16 let

1. místo	Josef Bartoš	1034 b
2. místo	Nikolas Ševčík	740 b
3. místo	Milan Buržák	347 b

Největší ulovená ryba: Kapr obecný o délce 48 cm (ulovil Jan Tureček)

Pohár pro absolutního vítěze si odnesl Tomáš Rypar z Hranic za ulovení 54 kusů ryb o celkové délce 1 302 cm.

Závodníci celkem ulovili 362 kusů ryb v celkové délce 9 309 cm.

Po předání hodnotných cen, které věnovala do závodu místní organizace Českého rybářského svazu Hranice, se organizátoři s mladými rybáři rozloučili a nad hladinou rybníka se rozlehl bouřlivý rybářský pozdrav „Petrův zdar“.

S tím se účastníci závodu rozešli bohatší o nové zážitky a zkušenosti.

Za pořadatele Ing. Miroslav Pazlar

JELEN NAPODRUHÉ

Dne 18. září jsme o půl páté ráno s loveckým hostem Aloisem Slezáčkem zasedli na posed v lovecké lokalitě zvané Obora. Byl to náš devátý ranní lov jelena v říji. Po několika obeznaných mladých jelenech se konečně usmálo štěstí v podobě lovecké příležitosti k ulovení jelena s atypickým a ještě k tomu bodově silným parožím. Prostě trofej lovecký žádaná. Tohoto rána to byl třetí jelen, který se přišel představit. Po usilovném vábení, aniž by odpověděl, vplul do paseky jako přízrak. Opatrně jsem odkládal roh a vyměnil ho za dalekohled k bližšímu obeznání zvěře. Jelena jsem odhadl na začátek třetí věkové třídy, deset let. Silný krk, nízko nesená hlava, vyříjené slabiny, tmavá barva zjizveného těla od soubojů, levé světlo těžce poraněné a uzavřené otokem. Větrník nateklý od vpichu parožím jeho soků. Na hlavě paroží rovného šestnácteráka s dlouhými očníky a kratšími výsadami v korunách. Na levé lodyze rozdvojený opěrák a na vrchní výsadě opěráku rozdvojené klepítko. Tyto znaky mě přiměli k pokynu k lovu. To vše se odehrálo v půl osmé ráno, když už slunce příjemně hřálo a zároveň nám svítilo do očí. S plnou důvěrou jsem pozoroval dalekohledem výstřel na jelena vzdáleného do sto metrů, stojícího na blat bez zjevných překážek v dráze střely. Třeskl výstřel, jelen bez značení udělal čelem vzad a hleděl na ostro naším směrem. Následovalo vlevo v bok a dva pomalé kroky mu zachránily život od druhé rány, když zmizel ve smrkové mlazině. Zůstali jsme v údivu z nevydařené rány. Po rekapitulaci co se vlastně stalo, mi Alois vysvětlil, že zbraň místo toho, aby držel za předpažbí, tak ji držel za puškohled z horní části, aby zamezil průniku oslňujícího slunce do skla a tím stlačil zbraň k tvrdé opěře posedu, čímž zřejmě došlo ke stržení rány a chybení jelena. Přesto všechno přišla řada na Césara, barvorského barváře, který je součástí každého lovu a je odložený na vzdáleném místě. Po ohledání místa v osm hodin a nasazení psa na řemen, jsme prochodili spády zvěře ve směru odchodu jelena, provlíkali se mlazinami, ostřící, potoky, stráněmi a říkali si „co kdyby“, když značení a znaky byly jasné.

Vše, co se v uplynulé době odehrálo, jsem oznámil vedoucímu lesní správy s tím, že jelen byl chyben a nebyl postřelen. Správce spravedlivě rozhodl přerušení lovu a pokračovat s dalším loveckým hostem. V tu dobu mě zbývali ještě tři lovci čekající na svou loveckou příležitost. Ten den jsem v 16 hodin pokračoval s Tomášem Velehrachem, kde nám v lokalitě lesa zvané Farářuv žlíbek nadělil Hubert opravdu zážitek se vším všudy. Za prudkého nárazového větru bylo nedaleko od nás slyšet hlasité troubení jelena při vrcholu říje těsně před soubojem. Nadešli jsme žlíbek s dobrým větrem a jako na vyzvání se objevil hlavní aktér ve vrcholu druhé věkové třídy, začátek bronzu. Vše následovalo v krátkém čase, jak situace vyžadovala. Obeznání zvěře při čtení jelena a pobídka lovce k lovu se země se zbraní opřenou o strom. Krátký, za to úspěšný lov s přesným zásahem na komoru.

Následující ráno jsem doprovázel Vladimíra Vládka, opět v lovecké lokalitě Obora, kde od pěti hodin do půl sedmé ráno, bylo ticho a od polí byli slyšet blížící se roztroubení jeleni. Ti však k celodennímu odpočinku, po vytrvalém celonočním říjení zvolili lokalitu zvanou Pancířák, kde se sešlo hned několik zajímavých, silných hlasů. Dal jsem pokyn k přesunu do dané lokality, avšak lovecký host z důvodu pracovní zaneprázdněnosti musel ukončit ranní lov. Po nejdůležitějších pracovních povinnostech jsem se v jedenáct hodin vrátil na Pancířův posed s dobrým větrem a zkusil štěstí vytáhnout nějakého z ranních aktérů. Po chvíli se odehrálo to, proč všichni zúčastnění lovci tak brzy ráno vstá-

vají a pozdě večer ulehají unavení ke krátkému nočnímu spánku. Dvakrát se mi ozval jelen, který nebyl nikterak hlasově zajímavý, ale měl působivější hlas než já a dal do pochodu sled událostí v pravé poledne a napomohl k přečtení jelena, na kterého jsme v neděli ráno stříleli s Aloisem Slezáčkem. Zůstal jsem sedět v klidu na posedu a přemýšlel, jak naorganizuji odpolední lov. Za prvé jsem musel zrušit distanc a přimět Aloise k lovu, což se záhy ukázalo, že nebylo vůbec snadné. Přesto jsme o půl čtvrté seděli z druhé strany mlaziny, než jsem byl v poledne z důvodu obráceného větru.

Náš jelen byl v pohybu a hlasitě štosoval laň, která se mu snažila uniknout. Hodinu a půl jsme vyčkávali, než jelen s laní opustí mlazinu. Z protější strany lesa zvané Kaštany se začal ozývat další silný hlas, který dal našeho jelen do pohybu ve směru svého soka, a to byl pokyn pro nás. Pozvolna jsme, hlídající vítr, šoulali za odcházejícím jelenem. Zastavil se přímo před námi na vyhrnuté cestě, ale ke střelbě to bylo dost riskantní, takže jsem ho nechal přetáhnout ke kališti, kde se naštěstí utkal s vyzyvatelem v krátkém souboji. Dostali jsme se blízko ke zvěři, když se náš jelen vrátil pro laň, která se pásla přímo naproti nám. Host opřený o strom zamířil a při štosnutí nakročeného jelena, který léčku záhy prohlídl, vystřelil. Při výstřelu jelen udělal nedokončený pohyb čelem vzad a zmizel za horizontem. Značení po ráně nebylo znatelné. Po zklidnění adrenalinové situace, jsem se zeptal, kam mířil, nebudu komentovat Aloisova slova, která následovala. Vystihovala celou dobu věnovanou letošnímu lovu skloubenou s pracovními povinnostmi a hektickou dobou, ve které se nacházíme. Uklidnil jsem ho i sebe tím, že po ráně náš jelen zmizel za horizontem a odbitý sok s naší holou zvěří s hlasitým vítězným rikem odbíhal do údolí. Na nástřelu ve smrkové hrabance jsme našli viditelný zápor bez krůpěje barvy. Blížící se tma a bouře rozhodly pro označení nástřelu vrácení se pro odloženého psa Césara a pokračování v dosledu za jeho přítomnosti. Při seznamování Césara s nástřelem začalo prudce pršet a tma nám ztížila vyhledávání barvy. César prudce zabral, natáhl řemen až na doraz a následovala ta tolik vzrušující bezchybná práce psa, kdy člověk cítí, že je to ono, kde je potřeba naplno důvěřovat barváři a nechat se vést, protože terén byl plný stop zvěře, takže zápory splývaly v načechrané půdě. Lehké zaváhání vzniklo u hromady klestu nedaleko potoka, kterou jelen přeskočil. Shora se na nás valily proudy vody, ale my v zápalu lovecké vášně vnímali jen práci psa, který nás vedl členitým terénem smíšeného lesa až k první husté smrkové mlazině. Pes do ní vjel a já se chystal na nejhorší, jak potápěč k ponoru. Když jsem se dotkl smrčiny, tak řemen zamrzl, zůstal stát i César někde dvanáct metrů přede mnou. Ucítil jsem na šňůře mírné chvění, něco jako rybář na prutu. Otočím se na mého loveckého hosta a říkám „ Nevíš, proč stojíme?“ On nezasvěceně a s překvapením odpoví: „Jak mám vědět, proč stojí!“ Zariskoval jsem a odpověděl „ Protože jsme na něm.“ A bylo to tak! Perfektní práce psa, i když nebyla se štvaním a stavěním zvěře, ale předvedl, proč je specialista. Jelen byl střelen na měkko, při otočce nebyl prostřelen, všechna barva zůstala uvnitř. Bez psa jsme neměli šanci na úspěšné dohledání. Po vzdání holdu zvěři a úspěšnému lovci následovala práce s ošetřením zvěře. Celou noc jsme probírali několikrát tento zajímavý lov s úspěšným dosledem.

LOVU ZDAR A HORIDOO!

Jindřich Doležal – lesní, divize Plumlov, LS Rychtářov

BLAHOPŘEJEME K VÝZNAMNÉMU ŽIVOTNÍMU VÝROČÍ

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ 50 LET

RYŠAVÁ Anna	lesní dělník	LS Chvalšiny
NĚMEC Vojtěch	dřevorubec a lesní dělník	LS Horní Planá
POLANECKÝ Milan	lesní mechanizátor	SLŠ Stř. Nová Pec
MÜLLER Vratislav	bezpečnostní pracovník	SOS Mimoň
PEJŘ Stanislav	bezpečnostní pracovník, strážný, hlídač	SOS Mimoň

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ 55 LET

PATLICH Jiří	bezpečnostní pracovník	SOS Praha
ZÁHORSKÝ František, Ing.	bezpečnostní pracovník	SOS Brno
HAJŠMAN Petr	bezpečnostní pracovník	SOS Bražec, Hradiště
KECLÍKOVÁ Olga	uklízečka	SOS Libavá
KOHOUTOVÁ Věra	bezpečnostní pracovník	SOS Květušín
KLUS Jaroslav	automechanik	ZS Karlovy Vary Bražec
SMUTEK Vlastimil	lesní	LS Chvalšiny

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ 60 LET

CHOUR Miroslav	bezpečnostní pracovník	SOS Praha
VANĚK Jaroslav	lesní dělník	LS Nová Pec
NAVRÁTIL Oldřich, Mgr.	bezpečnostní pracovník, strážný, hlídač	SOS Libavá
SOCHOR Miloš	technik ostrahy	SOS Brno
SÝKORA Josef	dřevorubec	LS Mirošov
PENZ Jiří	opravář	SpS Mimoň
ŠUBRT Jiří	nadlesní	LS Velký Újezd
BERNARD Bohuslav	dělník s JMP ostatní (MS)	SPS Horní Planá
RYCHTER Josef	bezpečnostní pracovník, strážný, hlídač	SOS Mimoň

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ 65 LET

HLISNÍKOVÁ Květoslava	bezpečnostní pracovník	SOS Praha
VÍT Jiří	bezpečnostní pracovník	SOS Mimoň
SIMULÍK Evžen	bezpečnostní pracovník, strážný, hlídač	SOS Mimoň

BLAHOPŘEJEME K PRACOVNÍMU VÝROČÍ

PRACOVNÍ VÝROČÍ 20 LET

BEZDĚKA Martin	dřevorubec	LS Nouzov
GAJDOŠ Jiří	lesní mechanizátor	LS Potštát
JANEČEK Josef	lesní dělník	LS Dolní Krupá
PETRŽELOVÁ Jana	lesní dělník	SLŠ Stř. Osina - Krumsín
PETRÍKOVÁ Jana	mzdová účetní	ŘD Lipník n. B.
POSPÍŠIL Karel	dřevorubec	LS Dolní Lomnice
SCHWARZOVÁ Mária	hlavní účetní	ŘD Karlovy Vary
SEMRÁD Josef	dřevorubec	LS Valeč
UNGROVÁ Zdeňka	lesní dělník	LS Strašice

PRACOVNÍ VÝROČÍ 30 LET

PERNEGR Václav, Ing.	nadlesní	LS Obecnice

PRACOVNÍ VÝROČÍ 40 LET

PARMA Milan	lesní	LS Potštát
ŠLOSAR Zdeněk	lesní	LS Velký Újezd

BLAHOPŘEJEME K VÝZNAMNÉMU ŽIVOTNÍMU VÝROČÍ

LISTOPAD

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ 50 LET

KOVAČKA František	traktorista	LS Nová Pec
SURÝ František	bezpečnostní pracovník	SOS Mimoň
ZVOLÁNEK Stanislav, Ing.	Hlavní inženýr	ŘD Mimoň
VRTAL Tomáš	lesní dělník, dřevorubec	LS Myslejovice
NOWAKOVÁ Marie	chovatel hospodářských zvířat	ZS Heroltovice

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ 55 LET

FRNKOVÁ Marie	lesní dělník	LS Horní Planá
PECHAROVÁ Jana	bezpečnostní pracovník	SOS Mimoň
GRUND Jiří, Ing.	bezpečnostní pracovník	SOS Mimoň
PIROŠKOVÁ Drahomíra	bezpečnostní pracovník	SOS Mimoň
KEPL Jaroslav	traktorista-operátor	ZS Karlovy Vary Bražec
ZIKMUNDOVÁ Marie	lesní dělník	LS Dolní Krupá
ŠIŠTÍK Stanislav	lesní mechanizátor	LS Potštát
CETKOVSKÁ Marie	asistentka ředitele	ŘD Plumlov

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ 60 LET

NOVÁK Stanislav, Ing.	bezpečnostní pracovník	SOS Praha
ADAMCOVÁ Marie	bezpečnostní pracovník	SOS Praha
ANTONIČ Ján	bezpečnostní pracovník	SOS Mimoň
HEJL Josef	bezpečnostní pracovník	SOS Brno
MARHOUNOVÁ Marcela	bezpečnostní pracovník	SOS Květušín
PECH Ivan	bezpečnostní pracovník	SOS Praha
REJCHRT Karel	bezpečnostní pracovník	SOS Mimoň
VÁVROVÁ Jaroslava	bezpečnostní pracovník	SOS Mimoň
SCHMID Bohumír	bezpečnostní pracovník	SOS Praha
SMUTNÁ Emílie	bezpečnostní pracovník	SOS Libavá
ŠTEFÍK Mojmír	kočí v lesním hospodářství	LS Velký Újezd
MOCEK Zdeněk	technik ostrahy	SOS Mimoň
HABRICH Miloslav	traktorista-operátor	ZS Karlovy Vary Bražec
DRÁBEK Karel, Ing.	vedoucí LS Hlubočky	LS Hlubočky
RAMBOUSEK Josef	dřevorubec	LS Dolní Lomnice
NOVOTNÝ Ladislav	vedoucí lesní správy Dolní Lomnice	LS Dolní Lomnice

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ 65 LET

ZIMČÍK František	řidič motor. vozidel	LS Strašice
VACULOVÁ Hana	lesní dělník	LS Bukovina
ŠOTOLA Josef	bezpečnostní pracovník	SOS Bražec, Hradiště
MATYUS Ladislav	bezpečnostní pracovník	SOS Brno
FILIPI František, Ing.	bezpečnostní pracovník	SOS Květušín
HIKSCH Richard	bezpečnostní pracovník, strážný, hlídač	SOS Brno
ONDRÁČEK Milan	bezpečnostní pracovník, strážný, hlídač	SOS Brno

BLAHOPŘEJEME K PRACOVNÍMU VÝROČÍ

PRACOVNÍ VÝROČÍ 20 LET

KORŠALOVÁ Eva	hlavní účetní	ŘD Horní Planá

PRACOVNÍ VÝROČÍ 30 LET

FRIDRICH Josef	nadlesní	LS Hamr

PRACOVNÍ VÝROČÍ 35 LET

URBÁNEK Vítězslav	projektant	ŘSP

PRACOVNÍ VÝROČÍ 40 LET

BERNARD Bohuslav	dělník s JMP ostatní (MS)	SPS Horní Planá
ČAREK Zdeněk	traktorista	LS Chvalšiny

Kdo vyhrál?

Vítězem soutěže se v minulém čísle stal Martin Nešpor. Gratulujeme.

Hana Politzerová,
šéfredaktorka

Příspěvky do rubriky „Fotosoutěž" posílejte prosím na email: hana.politzerova@vls.cz

1

2

1. Lesní rybník v Pošumaví
2. Lesní zátiší
3. Po dešti
4. Hříbek
5. Ráno

3

4

5

Česká lesnická společnost a NP Šumava

Vás srdečně zvou na odborný seminář

konaný za finanční podpory MZe a podniku Vojenské lesy a statky ČR, s. p.

Pět let po Kyrillu

aneb

Stav lesních ekosystémů po kalamitě Kyrill

Místo konání: RZ Olšina, VLS divize Horní Planá
Termín: 20. - 21. 9. 2012

Cílem semináře je představit adaptační schopnost lesních ekosystémů po orkánu Kyrill, který způsobil značné škody v lesích v lednu 2007. V rámci venkovní exkurze do porostů VLS ČR s.p,, Divize Horní Planá budou na místě ukázány i vhodné lesnické zásahy, které přispěly k rychlejší obnově poničených porostů. Účastníci se na dvoudenním semináři dozví, jak může vhodné lesnické hospodaření zvyšovat odolnost lesních ekosystémů vůči externím meteorologickým vlivům i jak postupovat v případě, kdy živelná katastrofa udeří tak, aby byly následné škody minimalizovány.

Seminář je určen vlastníkům lesa, odborným lesním hospodářům, pracovníkům státní správy, ochráncům přírody, zaměstnancům lesního provozu, pracovníkům ve výzkumu, pedagogům lesnických škol i akademickým pracovníkům a studentům.

Česká lesnická společnost je akreditovaná vzdělávací instituce u MV ČR pod číslem AK/l-40/2012, sborníku s příspěvky ze semináře bylo přiděleno ISBN 978-80-02-02387-6.

Odborný garant:

Ing. Jiří Novák, místopředseda ČLS, tel.: 724 523 000, e-mail: jiri.novak@vls.cz

Organizační garanti:

Ing. Petr Král, člen RV ČLS, tel.: 739 547 549, e-mail: petr.kral@vls.cz
PhDr. Ing. Vít Skála, tajemník ČLS, tel.: 603 584 550, e-mail: tajemnik@cesles.cz
Ing. Daniel Černý, zaměstnanec NP Šumava, daniel.cerny@npsumava.cz

Okno v buku – Martin Nešpor
vítězná fotografie minulého kola fotosoutěže